

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2018/843 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 30 mai 2018

de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ constituie principalul instrument juridic pentru prevenirea utilizării sistemului financiar al Uniunii în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului. Această directivă, care a avut ca termen-limită de transpunere data de 26 iunie 2017, stabilește un cadru juridic eficient și cuprinzător pentru abordarea colectării de bani sau de bunuri în scopuri teroriste, prin impunerea obligației ca statele membre să identifice, să înțeleagă și să atenueze riscurile legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului.
- (2) Recentele atacuri teroriste au scos la lumină noi tendințe emergente, în special în ceea ce privește modul în care grupurile teroriste își finanțează și își desfășoară operațiunile. Anumite servicii de tehnologii moderne au devenit din ce în ce mai populare ca sisteme financiare alternative, rămânând totodată în afara domeniului de aplicare a dreptului Uniunii și beneficiind de exceptări de la cerințele legale, ceea ce nu ar mai putea fi justificat. Pentru a ține pasul cu noile tendințe, ar trebui luate măsuri suplimentare pentru asigurarea unei transparențe mai mari a tranzacțiilor financiare, a entităților corporative și a altor entități juridice, precum și a fiduciilor și a construcțiilor juridice cu o structură sau cu funcții similare fiduciilor (denumite în continuare „construcții juridice similare”), în vederea îmbunătățirii actualului cadru de prevenire și a combaterii într-o manieră mai eficientă a finanțării terorismului. Este important de menționat că măsurile luate ar trebui să fie proporționale cu riscurile.
- (3) Organizația Națiunilor Unite (ONU), Interpolul și Europolul relatează, în rapoartele lor, despre convergența din ce în ce mai mare dintre criminalitatea organizată și terorism. Legătura dintre criminalitatea organizată și terorism și legăturile dintre grupurile infracționale și grupurile teroriste constituie o amenințare tot mai mare la adresa securității Uniunii. Prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului reprezintă o parte integrantă a oricărei strategii care abordează această amenințare.

⁽¹⁾ JO C 459, 9.12.2016, p. 3.

⁽²⁾ JO C 34, 2.2.2017, p. 121.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 19 aprilie 2018 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2018.

⁽⁴⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (4) Deși s-au înregistrat îmbunătățiri semnificative în ceea ce privește adoptarea și punerea în aplicare a standardelor Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și susținerea, în ultimii ani, de către statele membre a activităților Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică privind transparența, necesitatea de a crește și mai mult transparența generală a mediului economic și financiar din Uniune este clară. Prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului nu poate fi eficace decât dacă mediul este ostil față de infractorii care caută adăpost pentru resursele lor financiare prin structuri netransparente. Integritatea sistemului financiar al Uniunii depinde de transparența entităților corporative și a altor entități juridice, precum și a fiduciarilor și a construcțiilor juridice similare. Prezenta directivă are drept obiectiv nu numai detectarea și investigarea cazurilor de spălare a banilor, ci și prevenirea acestora. Creșterea transparenței ar putea reprezenta un puternic factor de descurajare în acest sens.
- (5) Cu toate că obiectivele Directivei (UE) 2015/849 ar trebui urmărite și orice modificare adusă acesteia ar trebui să fie în concordanță cu acțiunile în curs ale Uniunii în ceea ce privește lupta împotriva terorismului și a finanțării terorismului, astfel de modificări ar trebui efectuate cu respectarea dreptului fundamental la protecția datelor cu caracter personal, precum și cu respectarea și aplicarea principiului proporționalității. Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, intitulată „Agenda europeană privind securitatea” a indicat necesitatea unor măsuri de abordare într-un mod mai eficace și mai cuprinzător a problemei finanțării terorismului, evidențiind faptul că infiltrarea pe piețele financiare permite finanțarea terorismului. Concluziile Consiliului European din 17-18 decembrie 2015 au subliniat, de asemenea, necesitatea de a lua rapid măsuri suplimentare împotriva finanțării terorismului în toate domeniile.
- (6) Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu intitulată „Planul de acțiune pentru consolidarea combaterii finanțării terorismului” subliniază necesitatea adaptării la noile amenințări și a modificării Directivei (UE) 2015/849 în consecință.
- (7) Măsurile la nivelul Uniunii ar trebui, de asemenea, să reflecte cu acuratețe evoluțiile și angajamentele asumate la nivel internațional. Prin urmare, ar trebui să fie luate în considerare Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU (RCSONU) 2195 (2014) privind amenințările la adresa păcii și securității internaționale, precum și RCSONU 2199 (2015) și RCSONU 2253 (2015) privind amenințările la adresa păcii și securității internaționale provocate de actele teroriste. Respectivul RCSONU au în vedere legăturile dintre terorism și criminalitatea transnațională organizată, împiedicarea grupurilor teroriste să obțină acces la instituții financiare internaționale și, respectiv, extinderea cadrului sancțiunilor pentru a include Statul Islamic din Irak și Levant.
- (8) Furnizorii implicați în servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare (adică monedele și bancnotele desemnate ca având curs legal și moneda electronică ale unei țări, acceptate ca mijloc de schimb în țara emitentă), precum și furnizorii de portofele digitale nu au nicio obligație stabilită de Uniune să identifice activitățile suspecte. Prin urmare, grupurile teroriste ar putea fi în măsură să transfere fonduri către sistemul financiar al Uniunii sau în cadrul rețelelor de monede virtuale prin disimularea transferurilor sau prin faptul că beneficiază de un anumit grad de anonim pe platformele respective. Prin urmare, este esențial să se extindă domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2015/849 pentru a se include furnizorii implicați în servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare, precum și furnizorii de portofele digitale. În scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, autoritățile competente ar trebui să poată monitoriza, prin entitățile obligate, utilizarea monedelor virtuale. O astfel de monitorizare ar oferi o abordare echilibrată și proporțională, protejând progresele tehnice și gradul ridicat de transparență atins în domeniul finanțării alternative și al antreprenoriatului social.
- (9) Anonimatul monedelor virtuale permite posibila utilizare abuzivă a acestora în scopuri criminale. Incluziunea furnizorilor implicați în servicii de schimb între monedele virtuale și monedele fiduciare și a furnizorilor de portofele digitale nu va soluționa în totalitate problema anonimatului aferent tranzacțiilor cu monede virtuale, deoarece o mare parte a mediului în care sunt folosite monedele virtuale va rămâne anonim, pentru că utilizatorii pot să facă tranzacții și fără astfel de furnizori. Pentru a combate riscurile legate de anonimitate, unitățile naționale de informații financiare ar trebui să fie în măsură să obțină informații care să le permită asocierea adreselor monedelor virtuale cu identitatea proprietarului monedelor virtuale. În plus, ar trebui să fie evaluată în continuare posibilitatea de a permite utilizatorilor să se autodeclare, în mod voluntar, la autoritățile desemnate.

- (10) Monedele virtuale nu ar trebui să fie confundate cu moneda electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), cu conceptul mai larg de „fonduri”, astfel cum este definit la articolul 4 punctul 25 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (²), nici cu valoarea monetară stocată în instrumente exceptate astfel cum se prevede la articolul 3 literele (k) și (l) din Directiva (UE) 2015/2366, sau cu monedele de joc, care pot fi utilizate exclusiv într-un mediu specific al jocului. Deși monedele virtuale pot fi utilizate în mod frecvent ca mijloace de plată, ele ar putea să fie folosite și în alte scopuri și să dobândească întrebuințări mai variate, de exemplu, ca mijloace de schimb, ca investiții, ca produse de stocare a valorii sau pentru utilizări în cazinourile online. Obiectivul prezentei directive este de a acoperi toate utilizările posibile ale monedelor virtuale.
- (11) Monedele locale, cunoscute și sub denumirea de „monede complementare”, care sunt folosite într-un număr foarte limitat de rețele, precum un oraș sau o regiune, și în rândul unui număr redus de utilizatori, nu ar trebui să fie considerate monede virtuale.
- (12) Relațiile de afaceri sau tranzacțiile care implică țări terțe cu un grad înalt de risc ar trebui să fie limitate, în cazul în care sunt identificate deficiențe ale regimului de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din țările terțe în cauză, cu excepția situațiilor în care sunt luate măsuri suplimentare și adecvate de atenuare sau de contracarare. Atunci când au de a face cu astfel de cazuri care prezintă un grad înalt de risc și cu astfel de relații de afaceri sau tranzacții, statele membre ar trebui să solicite entităților obligate să aplice măsuri de precauție sporită privind clientela, pentru a gestiona și a atenua riscurile respective. Așadar, fiecare stat membru stabilește la nivel național tipul măsurilor de precauție sporită care urmează să fie luate în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc. Aceste abordări diferite între statele membre creează puncte slabe în privința gestionării relațiilor de afaceri care implică țări terțe cu grad înalt de risc, astfel cum au fost identificate de Comisie. Este important să se îmbunătățească eficacitatea listei de țări terțe cu grad înalt de risc stabilite de Comisie, prin prevederea unui tratament armonizat al acestor țări la nivelul Uniunii. Abordarea armonizată menționată ar trebui să se axeze în principal pe măsuri de precauție sporită privind clientela, în cazul în care astfel de măsuri nu sunt deja cerute în dreptul intern. În conformitate cu obligațiile internaționale, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita entităților obligate după caz, să aplice măsuri de atenuare suplimentare care să completeze măsurile de precauție sporită privind clientela, în conformitate cu o abordare bazată pe riscuri și luând în considerare circumstanțele specifice relațiilor de afaceri sau tranzacțiilor comerciale. Organizațiile internaționale și organismele de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului pot solicita aplicarea unor măsuri de contracarare corespunzătoare pentru a proteja sistemul financiar internațional de riscurile permanente și substanțiale aferente spălării banilor și finanțării terorismului care provin din anumite țări. În plus, statele membre ar trebui să solicite entităților obligate aplicarea unor măsuri suplimentare de atenuare a riscurilor în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc identificate de Comisie, luând în considerare cererile de adoptare a unor măsuri de contracarare și recomandări, precum cele exprimate de GAFI, și responsabilitățile rezultate în urma acordurilor internaționale.
- (13) Dat fiind caracterul evolutiv al amenințărilor și vulnerabilităților legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului, Uniunea ar trebui să adopte o abordare integrată privind conformitatea regimurilor naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului cu cerințele la nivelul Uniunii, ținând cont de o evaluare a eficacității regimurilor naționale respective. Pentru a monitoriza transpunerea corectă a cerințelor Uniunii în regimurile naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, punerea în aplicare efectivă a acestor cerințelor și capacitatea regimurilor respective de a realiza un cadru preventiv eficient, Comisia ar trebui să își bazeze evaluarea pe regimurile naționale de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, evaluare care nu ar trebui să aducă atingere evaluărilor efectuate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, cum ar fi GAFI sau Comitetul de Experți pentru Evaluarea Măsurilor de Combatere a Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului.
- (14) Cardurile preplătite de uz general prezintă utilizări legitime și constituie un instrument care contribuie la incluziunea socială și financiară. Cu toate acestea, cardurile preplătite anonime sunt ușor de utilizat pentru finanțarea atacurilor și a logisticii teroriste. Prin urmare, este esențial să se împiedice accesul teroriștilor la aceste mijloace de finanțare a operațiunilor lor, prin reducerea suplimentară a limitelor și a sumelor maxime pentru care li se permite entităților obligate să nu aplice anumite măsuri de precauție privind clientela prevăzute de Directiva (UE) 2015/849. Așadar, ținând cont de nevoile consumatorilor în ceea ce privește utilizarea instrumentelor preplătite

(¹) Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitoare de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

(²) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

de uz general și neîmpiedicând utilizarea acestor instrumente pentru promovarea incluziunii sociale și financiare, este esențial totodată să se reducă pragurile existente pentru cardurile preplătite anonime de uz general și să se identifice clientul în cazul tranzacțiilor de plată la distanță, dacă valoarea tranzacției depășește 50 EUR.

- (15) Cu toate că utilizarea cardurilor preplătite anonime emise în Uniune este în esență limitată doar la teritoriul Uniunii, acest lucru nu este întotdeauna valabil pentru cardurile similare emise în țări terțe. Prin urmare, este important să se asigure că utilizarea în Uniune a cardurilor preplătite anonime emise în afara Uniunii este permisă numai în cazurile în care se poate considera că acestea respectă cerințe echivalente cu cele prevăzute în dreptul Uniunii. Regula respectivă ar trebui pusă în aplicare în deplină conformitate cu obligațiile Uniunii în ceea ce privește comerțul internațional, în special cu dispozițiile Acordului General privind Comerțul cu Servicii.
- (16) Unitățile de informații financiare joacă un rol important în identificarea operațiunilor financiare ale rețelelor teroriste, în special a celor transfrontaliere, și în detectarea finanțatorilor acestora. Serviciile de informații financiare ar putea avea o importanță fundamentală în descoperirea activităților de facilitare a infracțiunilor de terorism, precum și rețelele și schemele de funcționare ale organizațiilor teroriste. Din cauza lipsei unor standarde internaționale prescriptive, se mențin diferențe semnificative între unitățile de informații financiare în ceea ce privește funcțiile, competențele și prerogativele lor. Statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a asigura o abordare mai eficientă și mai coordonată a investigațiilor financiare cu privire la terorism, inclusiv a celor legate de utilizarea abuzivă de monede virtuale. Actualele diferențe nu ar trebui, totuși, să afecteze activitatea unei unități de informații financiare, mai ales capacitatea acesteia de a efectua analize preventive în sprijinul tuturor autorităților responsabile de activități de culegere de informații, de investigare și judiciare, și nici cooperarea internațională. În exercitarea atribuțiilor lor, unitățile de informații financiare ar trebui să aibă acces la informații și să fie în măsură să facă schimb de informații fără impedimente, inclusiv printr-o cooperare corespunzătoare cu autoritățile de aplicare a legii. În toate cazurile în care există suspiciuni de activități infracționale, în special în cazurile care implică finanțarea terorismului, informațiile ar trebui să fie furnizate direct și rapid, fără întârzieri nejustificate. Prin urmare, este esențial să se îmbunătățească în continuare eficacitatea și eficiența unităților de informații financiare, prin clarificarea competențelor și a cooperării dintre unitățile de informații financiare.
- (17) Unitățile de informații financiare ar trebui să poată obține de la orice entitate obligată toate informațiile necesare legate de exercitarea funcțiilor lor. Accesul nerestricționat al acestora la informații este esențial pentru a se asigura faptul că fluxurile de bani pot fi urmărite în mod corespunzător și că rețelele și fluxurile ilicite sunt detectate într-un stadiu incipient. Necesitatea ca unitățile de informații financiare să obțină informații suplimentare de la entitățile obligate pe baza unei suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului ar putea fi declanșată de un raport prealabil privind tranzacții suspecte prezentat unității de informații financiare, dar și prin alte mijloace, cum ar fi propria analiză a unității de informații financiare, informații furnizate de autoritățile competente sau informații deținute de altă unitate de informații financiare. Prin urmare, unitățile de informații financiare ar trebui să fie în măsură ca, în contextul funcțiilor lor, să obțină informații de la orice entitate obligată, chiar și fără prezentarea unui raport prealabil. Acest lucru nu include solicitările aleatorii de informații către entitățile obligate în contextul analizei unităților de informații financiare, ci numai solicitările de informații bazate pe condiții definite suficient. De asemenea, o unitate de informații financiare ar trebui să fie în măsură să obțină astfel de informații pe baza unei cereri înaintate de o altă unitate de informații financiare din Uniune și să facă schimb de informații cu unitatea de informații financiare solicitantă.
- (18) Scopul unității de informații financiare este de a colecta și a analiza informațiile primite în vederea stabilirii legăturilor între tranzacțiile suspecte și activitățile infracționale subiacente pentru a preveni și combate spălarea banilor și finanțarea terorismului, precum și de a comunica rezultatele analizei sale și informații suplimentare autorităților competente în cazul în care există suspiciuni de spălare a banilor, de infracțiuni principale asociate sau de finanțare a terorismului. O unitate de informații financiare nu ar trebui să se abțină sau să refuze schimbul de informații cu o altă astfel de unitate, în mod spontan sau la cerere, din motive precum lipsa identificării unei infracțiuni principale asociate, caracteristicile dreptului penal intern și diferențele dintre definițiile infracțiunilor principale asociate sau absența unei trimeri la anumite infracțiuni principale asociate. De asemenea, o unitate de informații financiare ar trebui să își dea acordul prealabil unei alte asemenea unități privind transmiterea informațiilor către autoritățile competente, indiferent de tipul de infracțiune principală asociată posibilă, pentru a permite exercitarea eficace a funcției de comunicare. Unitățile de informații financiare au raportat dificultăți în realizarea schimburilor de informații cauzate de diferențele dintre definițiile naționale ale unor infracțiuni principale asociate, cum ar fi infracțiunile fiscale, care nu sunt armonizate de dreptul Uniunii. Astfel de diferențe nu ar trebui să împiedice schimbul reciproc, comunicarea către autoritățile competente și utilizarea respectivelor informații, astfel cum sunt definite în prezenta directivă. Unitățile de informații financiare ar trebui să asigure în mod rapid, constructiv și eficace o cooperare internațională cât mai largă cu unitățile de informații financiare din țările terțe în ceea ce privește spălarea banilor, infracțiunile principale asociate și finanțarea terorismului, în conformitate cu recomandările GAFI și principiile Egmont pentru schimbul de informații între unitățile de informații financiare.

- (19) Informațiile de natură prudențială referitoare la instituțiile de credit și instituțiile financiare, cum ar fi informațiile referitoare la competența și onorabilitatea directorilor și a acționarilor, la mecanismele de control intern, la guvernarea sau la conformitate și gestionarea riscurilor, sunt adesea indispensabile pentru supravegherea adecvată a acestor instituții din punctul de vedere al combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului. În mod similar, informațiile privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului sunt, de asemenea, importante pentru supravegherea prudențială a unor astfel de instituții. Prin urmare, schimbul de informații confidențiale și colaborarea dintre autoritățile competente în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare și autoritățile de supraveghere prudențială nu ar trebui să fie împiedicate de incertitudinea juridică care ar putea decurge din absența unor dispoziții explicite în acest domeniu. Clarificarea cadrului juridic este cu atât mai importantă cu cât supravegherea prudențială, într-un număr de cazuri, a fost încredințată unor autorități de supraveghere care nu au competențe specifice în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, cum ar fi Banca Centrală Europeană (BCE).
- (20) Întârzierea accesului unităților de informații financiare și al altor autorități competente la informații privind identitatea titularilor conturilor bancare și de plăți și ai casetelor de valori, în special ai celor anonime, împiedică detectarea transferurilor de fonduri legate de terorism. Datele naționale care permit identificarea conturilor bancare și de plăți și a casetelor de valori care aparțin unei singure persoane sunt fragmentate și, prin urmare, nu sunt accesibile în timp util unităților de informații financiare și altor autorități competente. Prin urmare, este esențial să se instituie în toate statele membre mecanisme centralizate automatizate, precum un registru sau un sistem de extragere a datelor, ca modalitate eficientă de a obține accesul în timp util la informații privind identitatea titularilor conturilor bancare și de plăți și ai casetelor de valori, a reprezentanților, precum și a beneficiarilor reali ai acestora. Atunci când se aplică dispozițiile în materie de acces, este oportun să fie utilizate mecanismele preexistente, cu condiția ca unitățile naționale de informații financiare să poată accesa datele în legătură cu care realizează anchete, imediat și într-o manieră nefiltrată. Statele membre ar trebui să examineze posibilitatea de a alimenta astfel de mecanisme cu alte informații considerate necesare și proporționale pentru reducerea mai eficientă a riscurilor legate de spălarea banilor și de finanțarea terorismului. Unitățile de informații financiare și autoritățile competente, altele decât autoritățile responsabile pentru urmărirea penală, ar trebui să asigure confidențialitatea deplină cu privire la astfel de anchete și de solicitări de informații aferente.
- (21) În vederea respectării vieții private și a protecției datelor cu caracter personal, datele minime necesare pentru efectuarea investigațiilor privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui păstrate în mecanisme centralizate automatizate pentru conturi bancare și de plăți, cum ar fi registrele sau sistemele electronice de extragere a datelor. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să stabilească în cazul căror date colectarea ar fi utilă și proporțională, luând în considerare sistemele și tradițiile juridice existente pentru a permite identificarea adecvată a beneficiarilor reali. Atunci când transpun dispozițiile privind mecanismele menționate, statele membre ar trebui să stabilească perioade de păstrare corespunzătoare perioadei de păstrare a documentelor și a informațiilor obținute în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să prelungească perioada de păstrare în general, prin legislație, fără a fi nevoie de decizii de la caz la caz. Perioada de păstrare suplimentară nu ar trebui să depășească cinci ani suplimentari. Perioada respectivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului intern care stabilește alte cerințe de păstrare a datelor ce permit luarea de decizii de la caz la caz pentru a facilita procedurile penale sau administrative. Accesul la mecanismele respective ar trebui să se bazeze pe principiul „necesității de a cunoaște”.
- (22) Identificarea exactă și verificarea datelor persoanelor fizice și juridice sunt esențiale pentru combaterea spălării banilor sau a finanțării terorismului. Cele mai recente evoluții tehnice în ceea ce privește digitizarea tranzacțiilor și a plăților permit o identificare sigură electronică sau de la distanță. Ar trebui să se țină seama de mijloacele de identificare respective, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, în special în ceea ce privește sistemele de identificare electronică notificate și mijloacele de asigurare a recunoașterii juridice transfrontaliere, care oferă instrumente sigure de nivel înalt și un criteriu de referință pe baza căruia poate fi verificată evaluarea metodelor de identificare instituite la nivel național. Pot fi luate în considerare și alte procese de identificare sigură electronică sau de la distanță care sunt reglementate, recunoscute, aprobate sau acceptate la nivel național de către autoritatea națională competentă. Atunci când este cazul, recunoașterea documentelor electronice și a serviciilor de încredere, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 ar trebui, de asemenea, luate în considerare în cadrul procesului de identificare. Principiul neutralității tehnologice ar trebui luat în considerare în punerea în aplicare a prezentei directive.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).

- (23) În vederea identificării persoanelor expuse politic în Uniune, ar trebui emise de către statele membre liste ce indică funcțiile specifice care, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne, sunt considerate funcții publice importante. Statele membre ar trebui să solicite fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă a funcțiilor publice importante în cadrul organizației internaționale respective.
- (24) Abordarea pentru examinarea clienților existenți în cadrul actual se bazează pe riscuri. Cu toate acestea, având în vedere gradul mai ridicat de risc al spălării banilor, al finanțării terorismului și al infracțiunilor principale asociate aferente anumitor structuri intermediare, este posibil ca această abordare să nu permită depistarea și evaluarea la timp a riscurilor. Prin urmare, este important să se asigure că anumite categorii bine definite de clienți existenți sunt, de asemenea, monitorizate periodic.
- (25) În prezent, statele membre au obligația de a asigura faptul că entitățile corporative și alte entități juridice înregistrate pe teritoriul lor obțin și dețin informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul real. Necesitatea de a deține informații corecte și actualizate cu privire la beneficiarul real este un factor-cheie în depistarea infractorilor care, altfel, și-ar putea ascunde identitatea în spatele unei structuri corporative. Dat fiind că sistemul financiar este interconectat la nivel global, fondurile pot fi ascunse și mutate în jurul lumii, iar persoanele care spală bani și cele care finanțează terorismul, precum și alți infractori utilizează din ce în ce mai mult această posibilitate.
- (26) Ar trebui clarificat factorul specific de determinare a statului membru responsabil pentru monitorizarea și înregistrarea informațiilor privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare. Din cauza diferențelor dintre sistemele juridice ale statelor membre, anumite fiducii și construcții juridice similare nu sunt monitorizate sau înregistrate nicăieri în Uniune. Informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare ar trebui să fie înregistrate acolo unde fiduciarul și persoanele care dețin funcții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare își au sediul sau reședința. Pentru a asigura monitorizarea și înregistrarea eficientă a informațiilor privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare, este, de asemenea, necesară cooperarea între statele membre. Interconectarea registrelor statelor membre privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare ar face aceste informații accesibile și ar asigura, de asemenea, faptul că înregistrarea multiplă a aceluiași fiducii și construcții juridice similare este evitată în cadrul Uniunii.
- (27) Normele care se aplică fiduciilor și altor construcții juridice similare în ceea ce privește accesul la informațiile privind beneficiarii reali ai acestora ar trebui să fie comparabile cu normele corespunzătoare care se aplică entităților corporative și altor entități juridice. Datorită mării varietăți de tipuri de fiducii care există în prezent în Uniune, precum și unei varietăți și mai mari de construcții juridice similare, decizia dacă o fiducie sau o construcție juridică similară este relativ asemănătoare entităților corporative și altor entități juridice, sau nu, ar trebui să fie luată de statele membre. Obiectivul dreptului intern care transpune dispozițiile respective ar trebui să fie prevenirea utilizării fiduciilor sau a altor construcții juridice similare în scopul spălării banilor, al finanțării terorismului sau al comiterii de infracțiuni principale asociate.
- (28) Date fiind diferitele caracteristici ale fiduciilor și ale construcțiilor juridice similare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea, în temeiul dreptului intern și în conformitate cu normele privind protecția datelor, să stabilească nivelul de transparență cu privire la fiduciile și construcțiile juridice similare care nu sunt comparabile cu entitățile corporative și alte entități juridice. Riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pot fi diferite, în funcție de caracteristicile tipului fiduciei sau al construcției juridice similare, iar înțelegerea acestor riscuri poate evolua în timp, de exemplu, ca urmare a evaluărilor de risc naționale și supranaționale. Din acest motiv, ar trebui să fie posibil ca statele membre să prevadă un acces mai larg la informații privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare, dacă un astfel de acces constituie o măsură necesară și proporțională în raport cu obiectivul legitim de prevenire a utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului. Atunci când stabilesc nivelul de transparență a informațiilor privind beneficiarii reali ai unor astfel de fiducii sau construcții juridice similare, statele membre ar trebui să țină cont în mod adecvat de protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor, în special dreptul la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal. Accesul la informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare ar trebui să fie acordat oricărei persoane care poate demonstra un interes legitim. De asemenea, ar trebui să se acorde acces, oricărei persoane care depune o cerere scrisă în ceea ce privește o fiducie sau o construcție juridică similară care deține o participație care asigură controlul în orice entitate corporativă sau altă entitate juridică înregistrată în afara Uniunii, în mod direct sau indirect, inclusiv prin acțiuni la purtător sau prin control exercitat prin alte mijloace. Criteriile și

condițiile de acordare a accesului la cererile de informații privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare ar trebui să fie suficient de precise și în concordanță cu obiectivele prezentei directive. Ar trebui să fie posibil ca statele membre să refuze o cerere scrisă, în cazul în care există motive rezonabile să se suspecteze că cererea scrisă nu este în concordanță cu obiectivele prezentei directive.

- (29) În scopul asigurării securității juridice și a unor condiții de concurență echitabile, este esențial să se precizeze ce construcții juridice stabilite pe teritoriul Uniunii ar trebui să fie considerate similare fiduciilor prin efectul funcțiilor sau structurii lor. Prin urmare, fiecare stat membru ar trebui să aibă obligația de a identifica fiduciile, dacă sunt recunoscute de dreptul intern, și alte construcții juridice similare care pot fi înființate în conformitate cu cadrul sau tradiția sa juridică națională și care au o structură sau funcții similare fiduciilor, de exemplu, permițând o separare sau deconectare între proprietarii legali și beneficiarii reali ai activelor. Ulterior, statele membre ar trebui să notifice Comisiei categoriile, descrierea caracteristicilor, numele și, dacă este cazul, temeiul juridic al acestor fiducii și construcții juridice similare, în vederea publicării lor în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pentru a permite identificarea lor de către alte state membre. Ar trebui să se țină seama de faptul că fiduciile și construcțiile juridice similare pot avea caracteristici juridice diferite pe teritoriul Uniunii. În cazul în care caracteristicile fiduciei sau ale construcției juridice similare sunt comparabile ca structură sau funcții cu caracteristicile entității corporative și ale altor entități juridice, accesul public la informații privind beneficiarii reali ar contribui la combaterea utilizării abuzive a fiduciilor și a construcțiilor juridice similare, în același mod în care accesul public poate contribui la prevenirea utilizării abuzive a entităților corporative și a altor entități juridice în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului.
- (30) Accesul public la informații privind beneficiarii reali permite un control sporit al informațiilor de către societatea civilă, inclusiv de către presă sau de către organizațiile societății civile, și contribuie la păstrarea încrederii în integritatea tranzacțiilor comerciale și a sistemului financiar. Acest acces poate contribui la combaterea utilizării abuzive a entităților corporative și a altor entități juridice și a construcțiilor juridice în scopul spălării banilor sau al finanțării terorismului atât prin acordarea de sprijin la investigații, cât și prin efectele asupra reputației, dat fiind faptul că oricine ar putea participa la tranzacții ar cunoaște identitatea beneficiarilor reali. De asemenea, facilitează punerea la dispoziție în timp util și eficient a informațiilor pentru instituțiile financiare, precum și pentru autorități, inclusiv autorități din țări terțe, implicate în combaterea unor astfel de infracțiuni. Accesul la informațiile respective ar ajuta, de asemenea, investigațiile privind spălarea banilor, infracțiuni principale asociate și finanțarea terorismului.
- (31) Încrederea investitorilor și a publicului larg în piețele financiare depinde în mare parte de existența unui regim de informare precisă care să asigure transparență în ceea ce privește beneficiarii reali și structurile de control ale societăților. Acest lucru este valabil în special în cazul sistemelor de guvernare corporativă care sunt caracterizate de concentrarea proprietății, cum ar fi cel din Uniune. Pe de o parte, marii investitori cu drepturi de vot și de flux de numerar semnificative pot încuraja creșterea pe termen lung și performanța societății. Pe de altă parte, însă, beneficiarii reali care dețin controlul prin volume mari de voturi pot fi interesați să deturneze activele și oportunitățile societății pentru a obține câștiguri personale în detrimentul investitorilor minoritari. Eventuala creștere a încrederii în piețele financiare ar trebui să fie considerată ca un efect secundar pozitiv și nu ca scop al creșterii transparenței, care este acela de a crea un mediu mai puțin probabil să fie utilizat în scopul spălării banilor și finanțării terorismului.
- (32) Încrederea investitorilor și a publicului larg în piețele financiare depinde în mare parte de existența unui regim de informare precisă care să asigure transparență în ceea ce privește beneficiarii reali și structurile de control ale entităților corporative și ale altor entități juridice, precum și ai anumitor tipuri de fiducii și ai altor construcții juridice similare. Prin urmare, statele membre ar trebui să permită accesul la informațiile privind beneficiarii reali într-un mod suficient de coerent și de coordonat, stabilind norme clare privind accesul publicului, astfel încât părțile terțe să fie în măsură să verifice, în întreaga Uniune, care sunt beneficiarii reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice, precum și ai anumitor tipuri de fiducii și ai construcțiilor juridice similare.
- (33) Prin urmare, statele membre ar trebui să permită accesul la informațiile privind beneficiarii reali în ce privește entitățile corporative și alte entități juridice într-un mod suficient de coerent și de coordonat, prin registrele centrale în care sunt cuprinse informațiile privind beneficiarii reali, stabilind o regulă clară privind accesul public, astfel încât părțile terțe să fie în măsură să verifice, în întreaga Uniune, care sunt beneficiarii reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice. Este esențial, de asemenea, să se stabilească un cadru juridic coerent care să asigure un acces mai bun la informații privind beneficiarii reali ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare, de îndată ce au fost înregistrați în Uniune. Normele care se aplică fiduciilor și construcțiilor juridice similare în ceea ce privește accesul la informațiile privind beneficiarii reali ar trebui să fie comparabile cu normele corespunzătoare care se aplică entităților corporative și altor entități juridice.

- (34) În toate cazurile, atât în ceea ce privește entitățile corporative și alte entități juridice, cât și fiduciile și construcțiile juridice similare, ar trebui să se urmărească un echilibru just, în special între interesul public privind prevenirea spălării banilor și finanțării terorismului și drepturile fundamentale ale persoanelor vizate. Setul de date care urmează să fie pus la dispoziția publicului ar trebui să fie limitat, definit în mod clar și exhaustiv, și ar trebui să aibă un caracter general, pentru a reduce la minimum eventualele prejudicii aduse beneficiarilor reali. În același timp, informațiile puse la dispoziția publicului nu ar trebui să difere în mod semnificativ de datele colectate în prezent. Pentru a limita ingerința în dreptul la respectarea vieții lor private în general și la protecția datelor lor cu caracter personal în special, aceste informații ar trebui să se refere în esență la situația beneficiarilor reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice, precum și ai fiduciilor și ai construcțiilor juridice similare și ar trebui să fie strict legate de sfera activității economice a beneficiarilor reali. În cazurile în care persoana care ocupă o funcție de conducere de rang superior a fost identificată ca fiind beneficiarul real doar *ex officio*, și nu prin participării deținute sau control exercitat prin alte mijloace, acest lucru ar trebui să fie indicat clar în registre. În ceea ce privește informațiile privind beneficiarii reali, statele membre pot prevedea includerea informației privind cetățenia în registrul central, în special pentru beneficiarii reali originari din altă țară. Pentru a facilita procedurile de înregistrare și întrucât marea majoritate a beneficiarilor reali sunt resortisanți ai statului care menține registrul central, statele membre pot presupune că un beneficiar real are cetățenia sa în cazul în care nu apare nicio mențiune contrară.
- (35) Îmbunătățirea controlului public va contribui la prevenirea utilizării abuzive a entităților juridice și a construcțiilor juridice, inclusiv a evaziunii fiscale. Prin urmare, este esențial ca informațiile privind beneficiarii reali să rămână disponibile prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de cel puțin cinci ani după ce motivele de înregistrare a informațiilor privind beneficiarul real al fiduciei sau al construcției juridice similare au încetat să existe. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să poată prevedea prin lege prelucrarea informațiilor privind beneficiarii reali, inclusiv a datelor cu caracter personal, pentru alte scopuri, dacă o astfel de prelucrare urmărește un obiectiv de interes public și constituie o măsură necesară și proporțională într-o societate democratică în raport cu obiectivul legitim urmărit.
- (36) În plus, cu scopul de a asigura o abordare proporțională și echilibrată și de a garanta drepturile la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă, în circumstanțe excepționale, excepții de la divulgarea și accesul la informațiile privind beneficiarii reali din registre în cazul în care informațiile respective ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca statele membre să solicite înregistrarea online în scopul de a identifica orice persoană care solicită informații din registru, precum și plata unei taxe de acces la informațiile din registru.
- (37) Interconectarea registrelor centrale ale statelor membre care dețin informații privind beneficiarii reali prin intermediul platformei centrale europene instituite prin Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ necesită coordonarea sistemelor naționale care au caracteristici tehnice diferite. Aceasta implică adoptarea de măsuri și de specificații tehnice care trebuie să țină seama de diferențele dintre registre. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a putea aborda astfel de chestiuni tehnice și operaționale. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾. În orice caz, implicarea statelor membre în funcționarea întregului sistem ar trebui să fie asigurată prin intermediul unui dialog periodic între Comisie și reprezentanții statelor membre cu privire la funcționarea sistemului și la dezvoltarea acestuia în viitor.
- (38) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului⁽³⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal în temeiul prezentei directive. În consecință, persoanele fizice ale căror date cu caracter personal sunt păstrate în registrele naționale privind beneficiarii reali ar trebui informate în consecință. În plus, ar trebui puse la dispoziție numai datele cu caracter personal care sunt actualizate și care corespund beneficiarilor reali efectivi, iar

(1) Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).

(2) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(3) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

beneficiarii ar trebui să fie informați cu privire la drepturile lor în temeiul actualului cadru juridic al Uniunii în materie de protecție a datelor, astfel cum este stabilit în Regulamentul (UE) 2016/679 și în Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, precum și cu privire la procedurile aplicabile pentru exercitarea acestor drepturi. În plus, pentru a preveni utilizarea abuzivă a informațiilor din registre și pentru a echilibra drepturile beneficiarilor reali, statele membre ar putea considera oportun să ia în considerare punerea la dispoziția beneficiarului real a informațiilor privind persoana solicitantă împreună cu temeiul juridic al cererii acesteia.

- (39) În cazul în care raportarea discrepanțelor de către unitățile de informații financiare și autoritățile competente ar periclita o investigație în curs de desfășurare, unitățile de informații financiare sau autoritățile competente ar trebui să amâne raportarea discrepanței până în momentul în care motivele pentru neraportare încetează să existe. În plus, unitățile de informații financiare și autoritățile competente nu ar trebui să raporteze nicio discrepanță atunci când acest lucru ar fi contrar dispozițiilor privind confidențialitatea din dreptul intern sau ar constitui o infracțiune de avertizare.
- (40) Prezenta directivă nu aduce atingere protecției datelor cu caracter personal prelucrate de autoritățile competente în conformitate cu Directiva (UE) 2016/680.
- (41) Accesul la informații și definiția interesului legitim ar trebui să fie reglementate de dreptul statului membru în care este stabilit sau își are reședința fiduciarul unei fiducii sau persoana care deține o funcție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare. În cazul în care fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o funcție echivalentă în cadrul unei construcții juridice similare nu este stabilit sau nu își are reședința într-un stat membru, accesul la informații și definiția noțiunii de interes legitim ar trebui să fie reglementate de dreptul statului membru în care sunt înregistrate informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciei sau ai unei construcții juridice similare în conformitate cu dispozițiile prezentei directive.
- (42) Statele membre ar trebui să definească interesul legitim, atât ca un concept general, cât și drept criteriu de acces la informațiile privind beneficiarii reali în dreptul lor intern. În special, definițiile respective nu ar trebui să restrângă noțiunea de interes legitim la situațiile procedurilor juridice sau administrative în desfășurare și ar trebui să permită să se țină seama de activitatea de prevenție în domeniul combaterii spălării banilor și al luptei împotriva finanțării terorismului și a infracțiunilor principale asociate, realizată de organizații neguvernamentale și de jurnaliști de investigație, după caz. De îndată ce registrele beneficiarilor reali ale statelor membre sunt interconectate, ar trebui să se acorde acces atât național, cât și transfrontalier la registrul fiecărui stat membru, pe baza definiției noțiunii de interes legitim a statului membru în care informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciei sau ai unei construcții juridice similare au fost înregistrate în conformitate cu dispozițiile prezentei directive, în temeiul unei decizii luate de autoritățile competente din statul membru respectiv. În ceea ce privește registrele beneficiarilor reali din statele membre, ar trebui să fie posibil ca statele membre să instituie căi de atac împotriva deciziilor care acordă sau refuză accesul la informațiile privind beneficiarii reali. Pentru a asigura o înregistrare și un schimb de informații coerente și eficiente, statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea lor responsabilă de registrul creat pentru informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciarilor și ai construcțiilor juridice similare cooperează cu omologii săi din alte state membre, făcând schimb de informații în ceea ce privește fiduciile și construcțiile juridice similare reglementate de legislația unui stat membru și administrate într-un alt stat membru.
- (43) Relațiile transfrontaliere de corespondență cu instituțiile respondente dintr-o țară terță sunt repetitive și continue. În consecință, statele membre, atunci când solicită adoptarea de măsuri de precauție sporită în acest context specific, ar trebui să țină seama de faptul că relațiile de corespondență nu includ tranzacții punctuale sau simplul schimb de capacități de transmitere de mesaje. În plus, recunoscând că nu toate serviciile bancare transfrontaliere de corespondență prezintă același nivel de riscuri de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, intensitatea măsurilor prevăzute de prezenta directivă poate fi determinată prin aplicarea principiilor abordării bazate pe risc și nu determină în avans nivelul de risc de spălare a banilor și finanțare a terorismului prezentat de instituția financiară respondentă.
- (44) Este important să se asigure faptul că normele de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului sunt puse în aplicare în mod corect de către entitățile obligate. În acest context, statele membre ar trebui să consolideze rolul autorităților publice care acționează ca autorități competente cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau a finanțării terorismului, inclusiv rolul unităților de informații financiare, al autorităților care au funcția de investigare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului, precum și funcția de urmărire, de punere sub sechestru sau de înghețare și

(1) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni, al autorităților care primesc rapoarte privind transportul transfrontalier de numerar și instrumente negociabile la purtător și al autorităților care au responsabilități de supraveghere sau de monitorizare menite să asigure respectarea normelor de către entitățile obligate. Statele membre ar trebui să consolideze rolul altor autorități relevante, inclusiv al autorităților responsabile cu lupta împotriva corupției și al autorităților fiscale.

- (45) Statele membre ar trebui să asigure o supraveghere eficientă și imparțială a tuturor entităților obligate, de preferință de către autoritățile publice prin intermediul unei autorități naționale de reglementare sau de supraveghere separate și independente.
- (46) Infracționarii mută veniturile ilicite prin numeroși intermediari financiari pentru a evita detectarea. În consecință, este important să se permită instituțiilor de credit și instituțiilor financiare realizarea unui schimb de informații nu numai între membrii grupului, ci și cu alte instituții de credit și instituții financiare, cu respectarea adecvată a normelor privind protecția datelor în conformitate cu dreptul intern.
- (47) Autoritățile competente care supraveghează entitățile obligate din perspectiva respectării prezentei directive ar trebui să aibă posibilitatea să coopereze și să facă schimb de informații confidențiale, indiferent de natura sau de statutul lor. În acest scop, astfel de autorități competente ar trebui să aibă un temei juridic adecvat pentru schimbul de informații confidențiale, iar colaborarea dintre autoritățile de supraveghere competente în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și autoritățile de supraveghere prudențială nu ar trebui să fie împiedicată în mod involuntar de lipsa securității juridice care poate decurge din absența unor dispoziții explicite în acest domeniu. Supravegherea punerii în aplicare efective a politicii de grup privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului ar trebui să se realizeze în conformitate cu principiile și modalitățile de supraveghere consolidată, astfel cum sunt prevăzute de legislația europeană relevantă la nivel sectorial.
- (48) Schimbul de informații și acordarea de asistență între autoritățile competente ale statelor membre sunt esențiale în sensul prezentei directive. În consecință, statele membre nu ar trebui să interzică sau să aplice condiții nerezonabile sau care sunt restrictive în mod nejustificat în ceea ce privește schimbul de informații și acordarea de asistență.
- (49) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative⁽¹⁾, statele membre s-au angajat ca, în cazurile justificate, să transmită împreună cu notificarea măsurilor de transpunere unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (50) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume protecția sistemului financiar prin prevenirea, depistarea și investigarea spălării banilor și a finanțării terorismului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, deoarece măsurile individuale adoptate de statele membre pentru a-și proteja sistemele financiare ar putea fi incompatibile cu funcționarea pieței interne, cu principiile statului de drept și cu politica publică a Uniunii, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul - respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru a atinge acest obiectiv.
- (51) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”), în special dreptul la respectarea vieții private și de familie (articolul 7 din Cartă), dreptul la protecția datelor cu caracter personal (articolul 8 din Cartă) și libertatea de a desfășura o activitate comercială (articolul 16 din Cartă).
- (52) Atunci când elaborează un raport de evaluare a punerii în aplicare a prezentei directive, Comisia ar trebui să țină seama în mod corespunzător de respectarea drepturilor fundamentale și a principiilor recunoscute de Cartă.
- (53) Având în vedere necesitatea de a pune în aplicare urgent măsurile adoptate pentru a consolida regimul Uniunii instituit în vederea prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și având în vedere angajamentele asumate de statele membre pentru a finaliza rapid transpunerea Directivei (UE) 2015/849, modificările aduse Directivei (UE) 2015/849 ar trebui să fie transpuse până la 10 ianuarie 2020. Statele membre ar trebui să înființeze registre ale beneficiarilor reali pentru entitățile corporative și alte entități juridice până la 10 ianuarie 2020 și pentru fiducii și construcții juridice similare până la 10 martie 2020. Registrele centrale ar trebui să fie interconectate prin intermediul platformei centrale europene până la 10 martie 2021. Statele membre ar trebui să instituie mecanisme centralizate automatizate care să permită identificarea titularilor conturilor bancare și de plăți și ai casetelor de valori până la 10 septembrie 2020.

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (54) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și a emis un aviz la 2 februarie 2017⁽²⁾.
- (55) Prin urmare, Directiva (UE) 2015/849 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Modificarea Directivei (UE) 2015/849

Directiva (UE) 2015/849 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 3 se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) auditori, experți contabili externi și consilieri fiscali și orice altă persoană care se angajează să furnizeze, direct sau prin intermediul altor persoane cu care persoana respectivă este afiliată, ajutor material, asistență sau consiliere cu privire la aspectele fiscale, ca activitate economică sau profesională principală;”;

(b) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) agenți imobiliari, inclusiv atunci când acționează în calitate de intermediari în închirierea de bunuri imobile, dar numai în ceea ce privește tranzacțiile pentru care valoarea chiriei lunare este în valoare de 10 000 EUR sau mai mult;”;

(c) se adaugă următoarele litere:

„(g) furnizorii implicați în servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare;

(h) furnizorii de portofele digitale;

(i) persoanele care comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul de opere de artă, inclusiv atunci când această activitate este desfășurată de galerii de artă și case de licitații, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele este de 10 000 EUR sau mai mult;

(j) persoanele care depozitează sau comercializează opere de artă sau care acționează ca intermediari în comerțul cu opere de artă, atunci când această activitate este desfășurată de zone economice libere, în cazul în care valoarea tranzacției sau a unei serii de tranzacții legate între ele este de 10 000 EUR sau mai mult.”

2. Articolul 3 se modifică după cum urmează:

(a) punctul 4 se modifică după cum urmează:

(i) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) infracțiunile de terorism, infracțiunile legate de un grup terorist și infracțiuni legate de activități de terorism, astfel cum se prevede la titlurile II și III din Directiva (UE) 2017/541 (*);

(*) Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).”;

(ii) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) activitățile organizațiilor criminale, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului (*);

(*) Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).”;

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽²⁾ JO C 85, 18.3.2017, p. 3.

(b) la punctul 6, litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în cazul fiduciilor – toate persoanele următoare:

- (i) constituitorul (constituitoarii);
- (ii) fiduciarul (fiduciarilor);
- (iii) protectorul (protectorii), dacă există;
- (iv) beneficiarii sau, în cazul în care persoanele care beneficiază de construcția juridică sau entitatea juridică nu au fost încă identificate, categoria de persoane în al căror interes principal se constituie sau funcționează construcția juridică sau entitatea juridică;
- (v) oricare altă persoană fizică ce exercită controlul în ultimă instanță asupra fiduciei prin exercitarea directă sau indirectă a dreptului de proprietate sau prin alte mijloace.”;

(c) punctul 16 se înlocuiește cu următorul text:

„16. «monedă electronică» înseamnă moneda electronică, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2009/110/CE, dar excluzând valoarea monetară prevăzută la articolul 1 alineatele (4) și (5) din directiva respectivă;”

(d) se adaugă următoarele puncte:

„18. «monede virtuale» înseamnă o reprezentare digitală a valorii care nu este emisă sau garantată de o bancă centrală sau de o autoritate publică, nu este în mod obligatoriu legată de o monedă instituită legal și nu deține statutul legal de monedă sau de bani, dar este acceptată de către persoane fizice sau juridice ca mijloc de schimb și care poate fi transferată, stocată și tranzacționată în mod electronic;

19. «furnizor de portofel digital» înseamnă o entitate care oferă servicii de păstrare în siguranță a unor chei criptografice private în numele clienților săi, pentru deținerea, stocarea și transferul de monedă virtuală.”

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (b) și (c) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) riscurile asociate fiecărui sector relevant, inclusiv, dacă sunt disponibile, estimări ale volumelor monetare ale spălării banilor furnizate de Eurostat pentru fiecare dintre sectoarele respective;

(c) cele mai răspândite mijloace utilizate de infractori pentru a spăla produse ilicite, inclusiv, dacă sunt disponibile, cele utilizate în special în tranzacții efectuate între statele membre și țări terțe, independent de identificarea țării terțe ca fiind țară cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comisia pune raportul menționat la alineatul (1) la dispoziția statelor membre și a entităților obligate pentru a le ajuta să identifice, să înțeleagă, să gestioneze și să atenueze riscul de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, precum și pentru a le permite altor părți interesate, inclusiv legiuitorilor naționali, Parlamentului European, autorităților europene de supraveghere (AES) și reprezentanților unităților de informații financiare, ca să înțeleagă mai bine riscurile. Rapoartele devin publice în cel mult șase luni după ce au fost puse la dispoziția statelor membre, cu excepția elementelor din rapoarte care conțin informații clasificate.”

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) se adaugă următoarele litere:

„(f) prezintă un raport privind structura instituțională și procedurile extinse ale regimului lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv, printre altele, unitățile de informații financiare, autoritățile fiscale și parchetele, precum și resursele umane și financiare alocate, în măsura în care aceste informații sunt disponibile;

(g) prezintă un raport privind eforturile și resursele naționale (forță de muncă și buget) alocate pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre pun la dispoziția Comisiei, AES și celorlalte state membre rezultatele evaluărilor riscurilor, inclusiv actualizările acestora. Alte state membre pot furniza informații suplimentare relevante statului membru care efectuează evaluarea riscului, dacă este cazul. Un rezumat al evaluării este pus la dispoziția publicului. Rezumatul respectiv nu conține informații clasificate.”

5. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 64 pentru a identifica țările terțe cu grad înalt de risc, ținând seama de deficiențele strategice legate în special de:

(a) cadrul juridic și instituțional al țării terțe în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în special:

(i) incriminarea spălării banilor și a finanțării terorismului;

(ii) măsurile de precauție privind clientela;

(iii) cerințele legate de păstrarea evidențelor;

(iv) cerințele de raportare a tranzacțiilor suspecte;

(v) disponibilitatea pentru autoritățile competente a unor informații exacte și prompte privind beneficiarii reali ai persoanelor și construcțiilor juridice;

(b) competențele și procedurile de care dispun autoritățile competente din țara terță pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv sancțiunile suficient de eficace, proporționale și disuasive, precum și practicile țării terțe în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații cu autoritățile competente din statele membre;

(c) eficacitatea sistemului din țara terță de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului în ceea ce privește abordarea riscurilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când elaborează actele delegate menționate la alineatul (2), Comisia ia în considerare evaluări, analize sau rapoarte relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului.”

6. La articolul 10, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre interzic instituțiilor lor de credit și instituțiilor financiare deținerea de conturi anonime, de carnete de economii anonime sau de casete de valori anonime. Statele membre impun în toate cazurile ca titularii și beneficiarii conturilor anonime, ai carnetelor de economii anonime sau ai casetelor de valori anonime existente să fie supuși măsurilor de precauție privind clientela până la 10 ianuarie 2019 și, în orice caz, înainte ca respectivele conturi, carnete de economii sau casete de valori să fie folosite în vreun fel.”

7. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) la primul paragraf, literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) instrumentul de plată nu este reîncărcabil sau are o limită maximă de 150 EUR pentru operațiunile de plăți lunare, care poate fi utilizată numai în statul membru respectiv;

(b) suma maximă depozitată electronic nu depășește 150 EUR;”

(ii) al doilea paragraf se elimină;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că derogarea prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu este aplicabilă în cazul răscumpărării în numerar sau al retragerii în numerar a valorii monetare a monedei electronice în cazul în care suma răscumpărată depășește 50 EUR sau în cazul tranzacțiilor de plată la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 6 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*), în cazul în care suma plătită depășește 50 EUR pe operațiune.

(*) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieței interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(3) Statele membre se asigură că instituțiile de credit și instituțiile financiare care prestează servicii de acceptare a operațiunilor de plată acceptă plățile efectuate cu carduri preplătite anonime emise în țări terțe doar în cazul în care astfel de carduri îndeplinesc cerințe echivalente cu cele prevăzute la alineatele (1) și (2).

Statele membre pot decide să nu accepte pe teritoriul lor plăți efectuate prin utilizarea de carduri preplătite anonime.”

8. La articolul 13, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) identificarea clientului și verificarea identității clientului pe baza documentelor, a datelor sau a informațiilor obținute dintr-o sursă sigură și independentă, inclusiv, dacă sunt disponibile, a mijloacelor de identificare electronică, a serviciilor de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau a oricărui alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante;

(*) Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (JO L 257, 28.8.2014, p. 73).”;

(b) la sfârșitul literei (b) se adaugă următoarea teză:

„În cazul în care beneficiarul real identificat ocupă o funcție de conducere de rang superior, astfel cum se menționează la articolul 3 alineatul (6) litera (a) punctul (ii), entitățile obligate iau toate măsurile rezonabile necesare pentru a verifica identitatea persoanei fizice care ocupă funcția de conducere de rang superior și țin evidența măsurilor luate și a eventualelor dificultăți întâmpinate în timpul procesului de verificare.”

9. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„Ori de câte ori încep o nouă relație de afaceri cu o entitate corporativă sau o altă entitate juridică, cu o fiducie sau cu o construcție juridică cu o structură sau funcții similare fiduciilor (denumită în continuare „construcție juridică similară”) care sunt supuse obligației înregistrării informațiilor privind beneficiarul real în temeiul articolelor 30 sau 31, entitățile obligate obțin o dovadă a înregistrării sau un extras din registru.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre solicită ca entitățile obligate să aplice măsurile de precauție privind clientela nu numai tuturor clienților noi, ci și, atunci când este cazul, clienților existenți, în funcție de risc sau atunci când circumstanțele relevante privind clientul se schimbă sau în cazul în care entitatea obligată are în cursul anului calendaristic relevant datoria legală de a contacta clientul pentru a examina toate informațiile relevante referitoare la beneficiarul (beneficiarii) real (reali), sau dacă entitatea obligată are această obligație în temeiul Directivei 2011/16/UE a Consiliului (*).

(*) Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CEE (JO L 64, 11.3.2011, p. 1).”

10. Articolul 18 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazurile menționate la articolele 18a-24, precum și în alte cazuri de risc crescut identificate de statele membre sau de entitățile obligate, statele membre solicită entităților obligate să aplice măsuri de precauție sporită privind clientela pentru a gestiona și a atenua riscurile respective în mod corespunzător.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre impun entităților obligate să examineze, în măsura în care este posibil în mod rezonabil, contextul și scopul tuturor tranzacțiilor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

- (i) sunt tranzacții complexe;
- (ii) sunt tranzacții cu valori neobișnuit de mari;
- (iii) sunt efectuate în cadrul unui tipar neobișnuit;
- (iv) nu au un scop economic sau legal evident.

În special, entitățile obligate cresc gradul și natura monitorizării relației de afaceri în scopul de a stabili dacă respectivele tranzacții sau activități par suspecte.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 18a

(1) În ceea ce privește relațiile de afaceri sau tranzacțiile care implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate în temeiul articolului 9 alineatul (2), statele membre impun entităților obligate să aplice următoarele măsuri de precauție sporită privind clientela:

- (a) obținerea de informații suplimentare privind clientul și beneficiarul real (beneficiarii reali);
- (b) obținerea de informații suplimentare privind natura avută în vedere a relației de afaceri;
- (c) obținerea de informații privind sursa fondurilor și sursa averii clientului și a beneficiarului real (beneficiarilor reali);
- (d) obținerea de informații privind justificarea tranzacțiilor avute în vedere sau realizate;
- (e) obținerea aprobării conducerii de rang superior pentru stabilirea sau continuarea relației de afaceri;
- (f) realizarea unei monitorizări sporite a relației de afaceri, prin creșterea numărului și frecvenței controalelor aplicate și prin selectarea tipurilor de tranzacții care necesită o examinare suplimentară.

Statele membre pot impune entităților obligate să se asigure, dacă este cazul, ca prima plată să fie efectuată printr-un cont deschis în numele clientului la o instituție de credit supusă unor standarde de precauție privind clientela care nu sunt mai puțin stringente decât cele prevăzute în prezenta directivă.

(2) În plus față de măsurile prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii, statele membre impun entităților obligate să aplice, după caz, una sau mai multe măsuri de atenuare suplimentare persoanelor fizice sau juridice care desfășoară tranzacții ce implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate în temeiul articolului 9 alineatul (2). Măsurile respective constau într-una sau mai multe din acțiunile următoare:

- (a) aplicarea unor elemente suplimentare de măsuri de precauție sporită;
- (b) introducerea unor mecanisme relevante de raportare sporită sau raportarea sistematică a tranzacțiilor financiare;
- (c) limitarea relațiilor de afaceri sau a tranzacțiilor cu persoane fizice sau cu entități juridice din țări terțe identificate ca țări cu grad înalt de risc în temeiul articolului 9 alineatul (2).

(3) În plus față de măsurile prevăzute la alineatul (1), statele membre aplică, după caz, una sau mai multe dintre următoarele măsuri în ceea ce privește țările terțe cu grad înalt de risc identificate în temeiul articolului 9 alineatul (2), cu respectarea obligațiilor internaționale ale Uniunii:

- (a) refuzul stabilirii unor filiale, sucursale sau reprezentanțe ale entităților obligate din țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că entitatea obligată relevantă provine dintr-o țară care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (b) interzicerea stabilirii de către entitățile obligate a unor sucursale sau reprezentanțe în țara în cauză sau luarea în considerare în alt mod a faptului că sucursala sau reprezentanța respectivă s-ar afla într-o țară care nu dispune de regimuri adecvate de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (c) impunerea unor cerințe sporite de supraveghere sau de audit extern pentru sucursalele și filialele entităților obligate situate în țara în cauză;
- (d) impunerea unor cerințe sporite de audit extern pentru grupurile financiare în ceea ce privește oricare dintre sucursalele și filialele lor situate în țara în cauză;
- (e) impunerea obligației instituțiilor de credit și financiare de a revizui și de a modifica sau, dacă este necesar, de a înceta relațiile de corespondență cu instituțiile respondente din țara în cauză.

(4) Atunci când adoptă sau când aplică măsurile prevăzute la alineatele (2) și (3), statele membre iau în considerare, după caz, evaluările sau rapoartele relevante elaborate de organizații internaționale și de organisme de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, în ceea ce privește riscurile prezentate de anumite țări terțe.

(5) Statele membre transmit o notificare Comisiei înainte de adoptarea sau de aplicarea măsurilor prevăzute la alineatele (2) și (3).”

12. La articolul 19, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„În ceea ce privește relațiile transfrontaliere de corespondență implicând executarea de plăți cu instituții respondente din țări terțe, statele membre impun următoarele obligații instituțiilor lor de credit și instituțiilor financiare atunci când se angajează într-o relație de afaceri, în plus față de măsurile de precauție privind clientela prevăzute la articolul 13:”

13. Se introduce următorul articol:

„Articolul 20a

(1) Fiecare stat membru emite și actualizează o listă cu funcțiile exacte care, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative interne, sunt considerate funcții publice importante în sensul articolului 3 punctul 9. Statele membre solicită fiecărei organizații internaționale acreditate pe teritoriul lor să emită și să actualizeze o listă cu funcțiile publice importante din cadrul respectivei organizații internaționale în sensul articolului 3 punctul 9. Listele respective se trimit Comisiei și pot fi făcute publice.

(2) Comisia elaborează și actualizează lista cu funcțiile exacte care se califică drept funcții publice importante la nivelul instituțiilor și organelor Uniunii. Această listă include, de asemenea, orice funcție care poate fi încredințată unor reprezentanți ai țărilor terțe și ai organizațiilor internaționale acreditate la nivelul Uniunii.

(3) Comisia elaborează, pe baza listelor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, o listă unică a tuturor funcțiilor publice importante în sensul articolului 3 punctul 9. Această listă unică este făcută publică.

(4) Funcții incluse în lista menționată la alineatul (3) din prezentul articol sunt tratate în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 41 alineatul (2).”

14. La articolul 27, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că entitățile obligate la care este trimis clientul iau măsuri adecvate pentru a asigura faptul că partea terță furnizează de îndată, la cerere, copii relevante ale datelor de identificare și de verificare, inclusiv, atunci când sunt disponibile, datele obținute prin mijloacele de identificare electronică, serviciile de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante.”

15. Articolul 30 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Statele membre se asigură că entităților corporative și altor entități juridice înregistrate pe teritoriul lor li se solicită să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate cu privire la beneficiarul lor real, inclusiv detaliile intereselor generatoare de beneficii deținute. Statele membre se asigură că nerespectarea prezentului articol este supusă unor măsuri sau sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre solicită ca beneficiarii reali ai entităților corporative sau ai altor entități juridice, inclusiv prin deținerea de acțiuni, de drepturi de vot, de participații în capitalurile proprii, de acțiuni la purtător sau exercitarea controlului prin alte mijloace, să furnizeze respectivelor entități toate informațiile necesare entităților corporative sau altor entități juridice pentru a îndeplini cerințele prevăzute la primul paragraf.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre solicită ca informațiile păstrate în registrul central menționat la alineatul (3) să fie adecvate, corecte și actualizate și introduc mecanisme în acest sens. Astfel de mecanisme includ solicitarea ca entitățile obligate și, dacă este cazul și în măsura în care această cerință nu interferează nejustificat cu funcțiile lor, autoritățile competente să raporteze orice discrepanțe între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin. În caz de discrepanțe raportate, statele membre se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare pentru a le soluționa în timp util și, dacă este cazul, că o mențiune specifică este inclusă între timp în registrul central.”;

(c) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real sunt accesibile în toate cazurile:

(a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;

(b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;

(c) oricărui membru al publicului larg.

Persoanele menționate la litera (c) au drept de acces cel puțin la numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și naționalitatea beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

Statele membre pot, în condiții care urmează să fie stabilite în dreptul intern, să prevadă accesul la informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real. Informațiile suplimentare includ cel puțin data nașterii sau datele de contact, în conformitate cu normele de protecție a datelor.”;

(d) se introduce următorul alineat:

„(5a) Statele membre pot decide să permită accesul la informațiile păstrate în registrele lor naționale menționate la alineatul (3), cu condiția înregistrării online și a plății unei taxe, care nu trebuie să depășească costurile administrative asociate punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare a registrului.”;

(e) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre asigură accesul prompt și nerestricționat al autorităților competente și al unităților de informații financiare la toate informațiile păstrate în registrul central menționat la alineatul (3), fără a alerta entitatea în cauză. De asemenea, statele membre permit accesul prompt al entităților obligate atunci când aplică măsuri de precauție privind clientela în conformitate cu capitolul II.

Autoritățile competente cărora li se acordă accesul la registrul central menționat la alineatul (3) sunt autoritățile publice cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului, precum și autoritățile fiscale, autoritățile de supraveghere a entităților obligate și autoritățile care au funcția de investigare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului, precum și funcția de urmărire și de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.”;

(f) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente și unitățile de informații financiare sunt în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (3) autorităților competente și unităților de informații financiare din alte state membre în timp util și în mod gratuit.”;

(g) alineatele (9) și (10) se înlocuiesc cu următorul text:

„(9) În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la alineatul (5) primul paragraf literele (b) și (c) ar expune beneficiarul real unui risc disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz. Statele membre se asigură că aceste excepții sunt acordate pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor. Dreptul la o cale de atac administrativă a deciziei de exceptare și la o cale de atac judiciară eficientă este garantat. Un stat membru care acordă excepții publice date statistice anuale privind numărul excepțiilor acordate și motivele declarate și raportează datele Comisiei.

Excepțiile acordate în temeiul primului paragraf din prezentul alineat nu se aplică instituțiilor de credit și instituțiilor financiare sau entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (b) care sunt funcționari publici.

(10) Statele membre se asigură că registrele centrale menționate la alineatul (3) din prezentul articol sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului (*). Conectarea registrelor centrale ale statelor membre la platformă se face în conformitate cu specificațiile tehnice și cu procedurile stabilite de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 24 din Directiva (UE) 2017/1132 și cu articolul 31a din prezenta directivă.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor stabilit de articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132, în conformitate cu dreptul intern al statelor membre prin care se pun în aplicare alineatele (5), (5a) și (6) din prezentul articol.

Informațiile menționate la alineatul (1) sunt disponibile prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de minimum cinci ani și maximum 10 ani după ce entitatea corporativă sau altă entitate juridică a fost radiată din registru. Statele membre cooperează între ele și cu Comisia în scopul punerii în aplicare a diferitelor tipuri de acces în conformitate cu prezentul articol.

(*) Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale (JO L 169, 30.6.2017, p. 46).”

16. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că prezentul articol se aplică fiduciilor și altor tipuri de construcții juridice similare, cum ar fi, printre altele, anumite tipuri de instrumente Treuhand sau fideicomiso atunci când acestea au o structură sau funcții similare fiduciilor. Statele membre identifică caracteristicile pentru a determina cazurile în care construcțiile juridice au o structură sau funcții similare fiduciilor în ceea ce privește astfel de construcții juridice ce operează în temeiul dreptului lor intern.

Fiecare stat membru impune ca fiduciarul oricărei fiducii exprese administrate în statul membru respectiv să obțină și să dețină informații adecvate, corecte și actualizate privind beneficiarul real al fiduciei. Aceste informații includ identitatea:

(a) constitutorului (constitutorilor);

- (b) fiduciarului (fiduciarilor);
- (c) protectorului (protectorilor) (dacă există);
- (d) beneficiarilor sau categoriei de beneficiari;
- (e) oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv asupra fiduciei.

Statele membre se asigură că nerespectarea prezentului articol este supusă unor măsuri sau sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive.”;

- (b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că fiduciarii sau persoanele ce dețin poziții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol, dezvăluie statutul pe care îl au și furnizează în timp util entităților obligate informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol atunci când, în calitate de fiduciar sau persoane ce dețin poziții echivalente în cadrul construcțiilor juridice similare, aceștia stabilesc o relație de afaceri sau efectuează o tranzacție ocazională cu o valoare care depășește pragul prevăzut la articolul 11 literele (b), (c) și (d).”;

- (c) se introduce următorul alineat:

„(3a) Statele membre solicită ca informațiile privind beneficiarii reali ai fiduciarilor exprese și ai construcțiilor juridice similare astfel cum se menționează la alineatul (1) să fie păstrate într-un registru central al beneficiarilor reali instituit de statul membru în care își are sediul sau reședința fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară.

În cazul în care sediul sau locul de reședință al fiduciarului unei fiducii sau al persoanei care deține o poziție echivalentă în construcția juridică similară se află în afara Uniunii, informațiile menționate la alineatul (1) sunt păstrate într-un registru central instituit de statul membru în care fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o poziție echivalentă într-o construcție juridică similară se angajează într-o relație de afaceri sau achiziționează bunuri imobiliare în numele fiduciei sau al construcției juridice similare.

În cazul în care fiduciarii unei fiducii sau persoanele care dețin poziții echivalente într-o construcție juridică similară sunt stabiliți sau își au reședința în state membre diferite sau în cazul în care fiduciarul fiduciei sau persoana care deține o poziție echivalentă în construcția juridică similară se angajează în relații de afaceri multiple în numele fiduciei sau al construcției juridice similare în diferite state membre, un certificat de dovadă a înregistrării sau un extras al informațiilor privind beneficiarii reali păstrate într-un registru de unul dintre statele membre pot fi considerate suficiente pentru a considera îndeplinită obligația de înregistrare.”;

- (d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că informațiile privind beneficiarul real al unei fiducii sau al unei construcții juridice similare sunt accesibile în toate cazurile:

- (a) autorităților competente și unităților de informații financiare, fără nicio restricție;
- (b) entităților obligate, în cadrul aplicării măsurilor de precauție privind clientela, în conformitate cu capitolul II;
- (c) oricărei persoane fizice sau juridice care poate demonstra un interes legitim.
- (d) oricărei persoane fizice sau juridice care înaintează o cerere scrisă în ceea ce privește o fiducie sau o construcție juridică similară care deține o participație care asigură controlul în orice entitate corporativă sau altă entitate juridică, altele decât cele menționate la articolul 30 alineatul (1), în mod direct sau indirect, inclusiv prin acțiuni la purtător sau prin control exercitat prin alte mijloace.

Informațiile accesibile persoanelor fizice sau juridice menționate la literele (c) și (d) din primul paragraf constau din numele, luna și anul nașterii, țara de reședință și naționalitatea beneficiarului real, precum și natura și amploarea interesului generator de beneficii deținut.

Statele membre pot, în condiții care urmează să fie stabilite în dreptul intern, să prevadă accesul la informații suplimentare care să permită identificarea beneficiarului real. Informațiile suplimentare respective includ cel puțin data nașterii sau datele de contact, în conformitate cu normele de protecție a datelor. Statele membre pot permite accesul mai larg la informațiile păstrate în registru, în conformitate cu dreptul lor intern.

Autoritățile competente cărora li se acordă accesul la registrul central menționat la alineatul (3a) sunt autoritățile publice cu responsabilități în domeniul combaterii spălării banilor sau al finanțării terorismului, precum și autoritățile fiscale, autoritățile de supraveghere a entităților obligate și autoritățile care au funcția de investigare sau de urmărire penală a cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor principale asociate și a cazurilor de finanțare a terorismului, precum și funcția de urmărire și de punere sub sechestru sau de înghețare și confiscare a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.”;

(e) se introduce următorul alineat:

„(4a) Statele membre pot decide să permită accesul la informațiile păstrate în registrele lor naționale menționate la alineatul (3a), cu condiția înregistrării online și a plății unei taxe, care nu trebuie să depășească costurile administrative asociate punerii la dispoziție a informațiilor, inclusiv costurile de întreținere și dezvoltare a registrului.”;

(f) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre solicită ca informațiile păstrate în registrul central menționat la alineatul (3a) să fie adecvate, corecte și actualizate și introduc mecanisme în acest sens. Astfel de mecanisme includ solicitarea ca entitățile obligate și, dacă este cazul și în măsura în care această cerință nu interferează nejustificat cu funcțiile lor, autoritățile competente să raporteze orice discrepanțe între informațiile privind beneficiarii reali disponibile în registrele centrale și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin. În caz de discrepanțe raportate, statele membre se asigură că sunt luate măsurile corespunzătoare pentru a le soluționa în timp util și, dacă este cazul, că o mențiune specifică este inclusă între timp în registrul central.”;

(g) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente și unitățile de informații financiare sunt în măsură să furnizeze informațiile menționate la alineatele (1) și (3) autorităților competente și unităților de informații financiare din alte state membre în timp util și în mod gratuit.”;

(h) se introduce următorul alineat:

„(7a) În circumstanțe excepționale care urmează să fie stabilite în dreptul intern, în cazul în care accesul menționat la alineatul (4) primul paragraf literele (b), (c) și (d) ar expune beneficiarul real riscului disproporționat, riscului de fraudă, de răpire, de șantaj, de extorcare, de hărțuire, de violență sau de intimidare sau în cazul în care beneficiarul real este un minor sau în stare de incapacitate juridică, statele membre pot prevedea o excepție de la acest acces pentru toate sau o parte din informațiile privind beneficiarul real, de la caz la caz. Statele membre se asigură că aceste excepții sunt acordate pe baza unei evaluări detaliate a caracterului excepțional al circumstanțelor. Dreptul la o cale de atac administrativă a deciziei de exceptare și la o cale de atac judiciară eficientă este garantat. Un stat membru care acordă excepții publice date statistice anuale privind numărul excepțiilor acordate și motivele declarate și raportează datele Comisiei.

Excepțiile acordate în temeiul primului paragraf nu se aplică instituțiilor de credit și instituțiilor financiare și nici entităților obligate menționate la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 litera (b), care sunt funcționari publici.

În cazul în care un stat membru decide să instituie o excepție în conformitate cu primul paragraf, acesta nu restricționează accesul la informații al autorităților competente și al unităților de informații financiare.”;

(i) alineatul (8) se elimină;

(j) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) Statele membre se asigură că registrele centrale menționate la alineatul (3a) din prezentul articol sunt interconectate prin intermediul platformei centrale europene instituite prin articolul 22 alineatul (1) din Directiva (UE) 2017/1132. Conectarea registrelor centrale ale statelor membre la platformă se face în conformitate cu specificațiile tehnice și cu procedurile stabilite de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 24 din Directiva (UE) 2017/1132 și cu articolul 31a din prezenta directivă.

Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor stabilit de articolul 22 alineatul (2) din Directiva (UE) 2017/1132, în conformitate cu dreptul intern al statelor membre prin care se pun în aplicare alineatele (4) și (5) din prezentul articol.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că doar informațiile menționate la alineatul (1) care sunt actualizate și corespund beneficiarului real efectiv sunt puse la dispoziție prin registrele lor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor, iar accesul la informațiile respective se face în conformitate cu normele privind protecția datelor.

Informațiile menționate la alineatul (1) sunt disponibile prin intermediul registrelor naționale și prin sistemul de interconectare a registrelor timp de minimum cinci ani și maximum 10 ani după ce motivele de înregistrare a informațiilor privind beneficiarul real astfel cum se menționează la alineatul (3a) au încetat să existe. Statele membre cooperează cu Comisia în scopul punerii în aplicare a diferitelor tipuri de acces în conformitate cu alineatele (4) și (4a).”;

(k) se adaugă următorul alineat:

„(10) Statele membre notifică Comisiei până la 10 iulie 2019 categoriile, descrierea caracteristicilor, numele și, după caz, temeiul juridic al fiducii și al construcțiilor juridice similare menționate la alineatul (1). Comisia publică lista consolidată a acestor fiducii și construcții juridice similare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* până la 10 septembrie 2019.

Până la 26 iunie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, în care se evaluează dacă toate fiduciile și construcțiile juridice similare astfel cum se menționează la alineatul (1) reglementate în conformitate cu dreptul statelor membre au fost identificate în mod corespunzător și au făcut obiectul obligațiilor astfel cum sunt stabilite în prezenta directivă. După caz, Comisia ia măsurile necesare care se impun pe baza concluziilor acestui raport.”

17. Se introduce următorul articol:

„Articolul 31a

Acte de punere în aplicare

Atunci când este necesar, în plus față de actele de punere în aplicare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 24 din Directiva (UE) 2017/1132 și în conformitate cu articolele 30 și 31 din prezenta directivă, Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, specificațiile tehnice și procedurile necesare pentru interconectarea registrelor centrale ale statelor membre astfel cum se menționează la articolul 30 alineatul (10) și la articolul 31 alineatul (9), în ceea ce privește:

- (a) specificațiile tehnice care definesc setul de date tehnice necesare pentru ca platforma să își execute funcțiile, precum și metoda de stocare, utilizare și protecție a unor astfel de date;
- (b) criteriile comune conform cărora informațiile privind beneficiarii reali sunt disponibile prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor, în funcție de nivelul de acces acordat de statele membre;
- (c) detaliile tehnice referitoare la modul în care informațiile privind beneficiarii reali urmează să fie puse la dispoziție;
- (d) condițiile tehnice de disponibilitate a serviciilor furnizate de sistemul de interconectare a registrelor;
- (e) modalitățile tehnice privind modul de punere în aplicare a diferitelor tipuri de acces la informații privind beneficiarii reali pe baza articolului 30 alineatul (5) și articolul 31 alineatul (4);
- (f) modalitățile de plată în cazul în care accesul la informațiile privind beneficiarii reali este condiționat de achitarea unei taxe în conformitate cu articolul 30 alineatul (5a) și articolul 31 alineatul (4a), ținând seama de mecanismele de plată disponibile, cum ar fi tranzacțiile de plată la distanță.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 64a alineatul (2).

În actele sale de punere în aplicare, Comisia depune eforturi să reutilizeze tehnologii cu succes dovedit și practici curente. Comisia se asigură că sistemele dezvoltate nu ocazionează costuri peste ceea ce este absolut necesar pentru a pune în aplicare prezenta directivă. Actele de punere în aplicare ale Comisiei se caracterizează prin transparență și prin schimbul de experiență și informații între Comisie și statele membre.”

18. La articolul 32 se adaugă următorul alineat:

„(9) Fără a aduce atingere articolului 34 alineatul (2), în contextul funcțiilor sale, fiecare unitate de informații financiare este în măsură să solicite, să obțină și să utilizeze informații de la orice entitate obligată în scopul menționat la alineatul (1) din prezentul articol, chiar dacă nu a fost depus un raport prealabil în temeiul articolului 33 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 34 alineatul (1).”

19. Se introduce următorul articol:

„Articolul 32a

(1) Statele membre instituie mecanisme centralizate automatizate, cum ar fi registrele centrale sau sistemele centrale electronice de extragere a datelor, care permit identificarea, în timp util, a tuturor persoanelor fizice sau juridice care dețin sau controlează conturi de plăți, și conturi bancare identificate prin IBAN, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*) și casete de valori deținute de o instituție de credit pe teritoriul lor. Statele membre informează Comisia cu privire la caracteristicile acestor mecanisme naționale.

(2) Statele membre se asigură că informațiile păstrate în mecanismele centralizate menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt direct accesibile, fără întârziere și fără a fi filtrate, unităților naționale de informații financiare. Informațiile sunt, de asemenea, accesibile autorităților competente naționale pentru îndeplinirea obligațiilor care le revin acestora în temeiul prezentei directive. Statele membre se asigură că orice unitate de informații financiare este în măsură să furnizeze în timp util informațiile păstrate în mecanismele centralizate menționate la alineatul (1) din prezentul articol oricărei alte unități de informații financiare, în conformitate cu articolul 53.

(3) Următoarele informații trebuie să fie accesibile și să poată fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate menționate la alineatul (1):

- pentru titularul de cont-client și orice persoană care pretinde că acționează în numele clientului: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (a), fie de un număr unic de identificare;
- pentru beneficiarul real al titularului de cont-client: numele, însoțit fie de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) litera (b), fie de un număr unic de identificare;
- pentru contul bancar sau de plăți: numărul IBAN și data deschiderii și închiderii contului;
- pentru casetele de valori: numele concesionarului, însoțit de celelalte date de identificare obligatorii în temeiul dispozițiilor naționale care transpun articolul 13 alineatul (1) sau de un număr unic de identificare și durata perioadei de concesiune.

(4) Statele membre pot dispune ca și alte informații considerate esențiale pentru unitățile de informații financiare și autoritățile competente în îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive să fie accesibile și să poată fi căutate prin intermediul mecanismelor centralizate.

(5) Până la 26 iunie 2020, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează condițiile, specificațiile tehnice și procedurile pentru asigurarea unei interconectări sigure și eficiente a mecanismelor centralizate automatizate. După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.

(*) Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009 (JO L 94, 30.3.2012, p. 22).”

20. Se introduce următorul articol:

„Articolul 32b

(1) Statele membre asigură unităților de informații financiare și autorităților competente accesul la informații care permit identificarea, în timp util, a oricărei persoane fizice sau juridice care deține bunuri imobile, inclusiv prin intermediul unor registre sau sisteme electronice de extragere a datelor, în cazul în care astfel de registre sau sisteme sunt disponibile.

(2) Până la 31 decembrie 2020, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care evaluează necesitatea și proporționalitatea armonizării informațiilor conținute în registre și măsura în care este necesară interconectarea registrelor respective. După caz, raportul respectiv este însoțit de o propunere legislativă.”

21. La articolul 33 alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) furnizarea către unitatea de informații financiare, în mod direct, la cererea acesteia, a tuturor informațiilor necesare.”

22. La articolul 34 se adaugă următorul alineat:

„(3) Organismele de autoreglementare desemnate de statele membre publică un raport anual care conține informații privind:

- (a) măsurile adoptate în temeiul articolelor 58, 59 și 60;
- (b) numărul de raportări primite cu privire la încălcări, astfel cum sunt menționate la articolul 61, dacă este cazul;
- (c) numărul de raportări primite de către organismul de autoreglementare, astfel cum sunt menționate la alineatul (1) și numărul de raportări transmise de organismul de autoreglementare către unitatea de informații financiare, dacă este cazul;
- (d) dacă este cazul, numărul și descrierea măsurilor întreprinse în temeiul articolelor 47 și 48 pentru monitorizarea respectării de către entitățile obligate a obligațiilor care le revin în temeiul:
 - (i) articolelor 10-24 (măsuri de precauție privind clientela);
 - (ii) articolelor 33, 34 și 35 (raportarea tranzacțiilor suspecte);
 - (iii) articolului 40 (păstrarea evidențelor); și
 - (iv) articolelor 45 și 46 (controale interne).”

23. Articolul 38 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 38

(1) Statele membre se asigură că persoanele, inclusiv angajații și reprezentanții entității obligate care raportează, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sunt protejate din punct de vedere juridic față de expunerea la amenințări, la represalii sau la acțiuni ostile, în special la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă.

(2) Statele membre se asigură că persoanele fizice care sunt expuse la amenințări, la represalii sau la acțiuni ostile, sau la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă pentru raportarea suspiciunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, au dreptul să înainteze o plângere autorităților competente respective, în condiții de siguranță. Fără a aduce atingere confidențialității informațiilor culese de unitatea de informații financiare, statele membre se asigură, de asemenea, că respectivele persoane au dreptul la o cale de atac eficientă în vederea apărării drepturilor lor în temeiul prezentului alineat.”

24. La articolul 39, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Interdicția prevăzută la alineatul (1) din prezentul articol nu împiedică divulgarea între instituțiile de credit și instituțiile financiare din statele membre, cu condiția ca acestea să aparțină aceluiași grup, sau între respectivele entități și sucursalele și filialele deținute în proporție majoritară ale acestora stabilite în țări terțe, cu condiția ca respectivele sucursale și filiale deținute în proporție majoritară să respecte pe deplin politicile și procedurile la nivel de grup, inclusiv procedurile privind schimbul de informații în cadrul grupului, în conformitate cu articolul 45, și ca politicile și procedurile la nivel de grup să respecte cerințele prevăzute în prezenta directivă.”

25. La articolul 40, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) în cazul precauției privind clientela, o copie a documentelor și a informațiilor necesare pentru respectarea cerințelor de precauție privind clientela stabilite în capitolul II, inclusiv, dacă sunt disponibile, informațiile obținute prin mijloacele de identificare electronică, servicii de încredere relevante prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 910/2014, sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante, pe o perioadă de cinci ani de la încetarea relației de afaceri cu clientul lor sau de la data unei tranzacții ocazionale;”

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Perioada de păstrare menționată la prezentul alineat, inclusiv faptul că perioada de păstrare suplimentară nu depășește cinci ani suplimentari, se aplică, de asemenea, în cazul datelor accesibile prin mecanismele centralizate menționate la articolul 32a.”

26. Articolul 43 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 43

Prelucrarea datelor cu caracter personal pe baza prezentei directive în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului astfel cum este menționat la articolul 1 este considerată a constitui o chestiune de interes public în temeiul Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).”

27. Articolul 44 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 44

(1) Statele membre se asigură că, în scopul de a contribui la pregătirea evaluării riscului în temeiul articolului 7, sunt în măsură să revizuiască eficacitatea sistemelor lor de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului prin menținerea unor statistici complete în chestiuni relevante pentru eficacitatea sistemelor respective.

(2) Statisticile menționate la alineatul (1) includ:

- (a) date de măsurare a dimensiunii și a importanței diferitelor sectoare care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv numărul persoanelor fizice și al entităților, precum și importanța economică a fiecărui sector;
- (b) date de măsurare a fazelor de raportare, de investigare și judiciare ale regimului național de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv numărul de rapoarte privind tranzacții suspecte înaintate către unitatea de informații financiare, acțiunile întreprinse ca urmare a rapoartelor respective și, anual, numărul de cazuri investigate, numărul de persoane urmărite penal, numărul de persoane condamnate pentru infracțiuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, tipul de infracțiuni principale, în cazul în care aceste informații sunt disponibile, precum și valoarea în euro a bunurilor care au fost înghețate, sechestrate sau confiscate;
- (c) dacă sunt disponibile, date care indică numărul și procentajul de rapoarte ce au ca urmare o investigație suplimentară, împreună cu raportul anual către entitățile obligate în care sunt detaliate utilitatea și urmările rapoartelor pe care le-au prezentat;
- (d) date privind numărul de cereri transfrontaliere de informații care au fost efectuate, primite, respinse sau parțial sau complet soluționate de către unitatea de informații financiare, defalcate în funcție de țara parteneră;
- (e) resurse umane alocate autorităților competente responsabile cu supravegherea combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și resursele umane alocate către unitatea de informații financiare pentru a îndeplini sarcinile prevăzute la articolul 32;
- (f) numărul de acțiuni de supraveghere in situ și ex situ, numărul de încălcări identificate pe baza acțiunilor de supraveghere și sancțiuni sau măsuri administrative aplicate de autoritățile de supraveghere.

(3) Statele membre asigură publicarea unei versiuni consolidate a statisticilor în fiecare an.

(4) Statele membre transmit anual Comisiei statisticile menționate la alineatul (2). Comisia publică un raport anual în care rezumă și explică statisticile menționate la alineatul (2), disponibil pe site-ul său de internet.”

28. La articolul 45, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre și AES se informează reciproc cu privire la cazurile în care dreptul unei țări terțe nu permite punerea în aplicare a politicilor și procedurilor cerute de alineatul (1). În astfel de cazuri, pot fi întreprinse acțiuni coordonate în vederea identificării unei soluții. Pentru identificarea țărilor terțe care nu permit punerea în aplicare a politicilor și procedurilor cerute de alineatul (1), statele membre și autoritățile europene de supraveghere țin seama de eventualele constrângeri juridice care ar putea împiedica buna funcționare a acestor politici și proceduri, inclusiv dispozițiile de confidențialitate, de protecția datelor, precum și alte constrângeri ce limitează schimbul de informații care pot fi relevante în acest scop.”

29. La articolul 47, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că furnizorii de servicii de schimb între monede virtuale și monede fiduciare și furnizorii de portofele digitale sunt înregistrați, iar casele de schimb valutar și de încasare a cecurilor de călătorie și furnizorii de servicii pentru fiducii sau pentru societăți sunt autorizați sau înregistrați, precum și că furnizorii de servicii de jocuri de noroc sunt reglementați.”

30. Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Pentru a facilita și a promova cooperarea eficientă și, în special, schimbul de informații, statele membre comunică Comisiei lista autorităților competente pentru entitățile obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1), inclusiv datele de contact ale acestora. Statele membre se asigură că informațiile furnizate Comisiei rămân actuale.

Comisia publică un registru al acestor autorități și datele lor de contact pe site-ul său. În cadrul sferei lor de competență, autoritățile din registru servesc drept punct de contact pentru autoritățile competente omoloage din alte state membre. Autoritățile de supraveghere financiară din statele membre servesc, de asemenea, drept punct de contact pentru AES.

Pentru a asigura punerea în aplicare adecvată a prezentei directive, statele membre se asigură că toate entitățile obligate sunt supuse unei supravegheri adecvate, inclusiv competențele de a efectua o supraveghere in situ și ex situ, și iau măsuri administrative adecvate și proporționale pentru remedierea situației în caz de nerespectări.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun atât de competențe adecvate, inclusiv de competența de a impune prezentarea oricăror informații relevante pentru monitorizarea conformității și de a efectua verificări, cât și de resurse financiare, umane și tehnice adecvate pentru îndeplinirea funcțiilor lor. Statele membre se asigură că personalul autorităților respective prezintă un grad înalt de integritate și este calificat în mod corespunzător și menține standarde profesionale înalte, inclusiv în materie de confidențialitate, de protecție a datelor și de conflicte de interes.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru în care entitatea obligată operează unități supraveghează respectarea de către aceste unități a dispozițiilor de drept intern ale statului membru respectiv care transpun prezenta directivă.

În cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare care fac parte dintr-un grup, statele membre se asigură că, în scopurile prevăzute la primul paragraf, autoritățile competente din statul membru în care o societate-mamă își are sediul cooperează cu autoritățile competente din statele membre în care își au sediul unități ce fac parte din grup.

În cazul unităților menționate la articolul 45 alineatul (9), supravegherea astfel cum se menționează în primul paragraf din prezentul alineat poate include luarea de măsuri adecvate și proporționale pentru a aborda deficiențele grave care necesită soluții imediate. Aceste măsuri sunt temporare și încetează în momentul abordării deficiențelor identificate, inclusiv cu sprijinul sau cu cooperarea autorităților competente din statul membru de origine a entității obligate, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2).”;

(d) la alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul instituțiilor de credit și instituțiilor financiare care fac parte dintr-un grup, statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru în care o societate-mamă își are sediul supraveghează punerea în aplicare eficientă a politicilor și a procedurilor grupului menționate la articolul 45 alineatul (1). În acest scop, statele membre se asigură că autoritățile competente din statul membru în care instituțiile de credit și instituțiile financiare care fac parte din grup sunt stabilite cooperează cu autoritățile competente din statul membru în care este stabilită societatea-mamă.”

31. Articolul 49 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 49

Statele membre se asigură că factorii de decizie, unitățile de informații financiare, autoritățile de supraveghere și alte autorități competente implicate în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și autoritățile fiscale și autoritățile de aplicare a legii atunci când acționează în domeniul de aplicare al prezentei directive dispun de mecanisme eficiente care le permit să coopereze și să se coordoneze la nivel național în ceea ce privește elaborarea și punerea în aplicare a politicilor și a activităților de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, inclusiv în vederea îndeplinirii obligației care le revine în temeiul articolului 7.”

32. În capitolul VI secțiunea 3, se introduce următoarea subsecțiune:

„Subsecțiunea IIa

Cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre

Articolul 50a

Statele membre nu interzic sau nu pun condiții nerezonabile ori care sunt restrictive în mod nejustificat în ceea ce privește schimbul de informații sau acordarea de asistență între autoritățile competente în sensul prezentei directive. În special, statele membre se asigură că autoritățile competente nu refuză o cerere de asistență pe motiv că:

- (a) se consideră că cererea implică și aspecte fiscale;
- (b) dreptul intern impune entităților obligate să păstreze secretul sau confidențialitatea, cu excepția acelor cazuri în care informațiile relevante solicitate sunt protejate prin privilegiul juridic sau în care se aplică obligația legală de păstrare a secretului profesional, astfel cum se prevede la articolul 34 alineatul (2);
- (c) există o anchetă, o investigație sau o procedură în curs de desfășurare în statul membru căruia i s-a solicitat informațiile, cu excepția cazului în care asistența ar împiedica ancheta, investigația sau procedura în cauză;
- (d) natura sau statutul autorității competente solicitante omoloage este diferit de cel al autorității competente căreia i se adresează solicitarea.”

33. Articolul 53 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că unitățile de informații financiare fac schimb, spontan sau la cerere, de orice informații care pot fi relevante pentru prelucrarea sau analizarea de către acestea a unor informații legate de spălarea banilor sau de finanțarea terorismului și de persoanele fizice sau juridice implicate, indiferent de tipul infracțiunilor principale asociate și chiar dacă tipul infracțiunilor principale asociate nu este identificat în momentul schimbului.”;

(b) la alineatul (2) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Respectiva unitate de informații financiare obține informațiile în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) și transferă răspunsurile cu promptitudine.”

34. La articolul 54 se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre se asigură că unitățile de informații financiare desemnează cel puțin o persoană de contact, responsabilă pentru primirea solicitărilor de informații din partea unităților de informații financiare din alte state membre.”

35. La articolul 55, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre se asigură că aprobarea prealabilă a unității de informații financiare căreia i s-a solicitat să comunice informațiile către autoritățile competente este acordată cu promptitudine și în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de tipul infracțiunilor principale asociate. Unitatea de informații financiare căreia i s-a adresat

solicitarea nu refuză să își dea aprobarea pentru o astfel de comunicare, decât dacă aceasta ar depăși domeniul de aplicare al dispozițiilor care i se aplică în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, sau dacă ar putea afecta o investigație sau dacă nu ar fi, în orice alt mod, în conformitate cu principiile fundamentale de drept intern ale statului membru respectiv. Orice astfel de refuz de a-și da aprobarea este explicat în mod corespunzător. Excepțiile sunt prevăzute într-un mod care previne atât abuzul, cât și limitările nejustificate ale comunicării informațiilor între autoritățile competente.”

36. Articolul 57 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 57

Diferențele dintre definițiile din dreptul intern ale infracțiunilor principale astfel cum se menționează la articolul 3 punctul 4 nu afectează capacitatea unităților de informații financiare de a oferi asistență altei unități de informații financiare și nu limitează schimbul, comunicarea și utilizarea informațiilor în temeiul articolelor 53, 54 și 55.”

37. În capitolul VI secțiunea 3, se introduce următoarea subsecțiune:

„Subsecțiunea IIIa

Cooperarea dintre autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare și alte autorități aflate sub obligația secretului profesional

Articolul 57a

(1) Statele membre solicită ca toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare în vederea respectării prezentei directive, precum și auditorii sau experții care acționează în numele autorităților competente respective să fie obligate să respecte secretul profesional.

Fără a aduce atingere cazurilor care intră sub incidența dreptului penal, informațiile confidențiale pe care persoanele menționate la primul paragraf le obțin în cursul îndeplinirii atribuțiilor lor în temeiul prezentei directive pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât să nu se poată identifica instituțiile de credit și instituțiile financiare individuale.

(2) Alineatul (1) nu împiedică schimbul de informații între:

- (a) autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare dintr-un stat membru în conformitate cu prezenta directivă sau cu alte acte legislative referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare;
- (b) autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare în diferite state membre în conformitate cu prezenta directivă sau cu alte acte legislative referitoare la supravegherea instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv BCE acționând în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului (*). Schimbul de informații este supus condițiilor privind secretul profesional menționate la alineatul (1).

Până la 10 ianuarie 2019, autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare în conformitate cu prezenta directivă și BCE, acționând în temeiul articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 și al articolului 56 primul paragraf litera (g) din Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului (**), încheie, cu sprijinul AES, un acord privind modalitățile practice pentru schimbul de informații.

(3) Autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare care primesc informațiile confidențiale menționate la alineatul (1) folosesc aceste informații numai în următoarele scopuri:

- (a) pentru îndeplinirea atribuțiilor lor în temeiul prezentei directive sau al altor acte legislative în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, al reglementării prudențiale și al supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare, inclusiv pentru aplicarea de sancțiuni;
- (b) într-o cale de atac împotriva unei decizii a autorității competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare, inclusiv acțiuni în justiție;
- (c) în acțiunile în justiție inițiate în temeiul unor dispoziții speciale prevăzute de dreptul Uniunii adoptat în domeniul prezentei directive sau în domeniul reglementării prudențiale și supravegherii instituțiilor de credit și a instituțiilor financiare.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare cooperează între ele în sensul prezentei directive, în cea mai mare măsură posibilă, indiferent de natura sau de statutul lor. Această cooperare include, de asemenea, posibilitatea de a desfășura anchete în numele unei autorități competente solicitante, în cadrul competențelor autorității competente căreia i se adresează solicitarea, precum și schimbul ulterior al informațiilor obținute în urma anchetelor respective.

(5) Statele membre pot autoriza autoritățile competente naționale care supraveghează instituțiile de credit și instituțiile financiare să încheie acorduri de cooperare care prevăd colaborarea și schimburile de informații confidențiale cu autoritățile competente din țările terțe care sunt omoloage ale respectivelor autorități competente naționale. Acordurile de cooperare respective sunt încheiate pe bază de reciprocitate și doar cu condiția ca informațiile dezvăluite să fie supuse unei garantări a respectării secretului profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la alineatul (1). Informațiile confidențiale transmise în temeiul acordurilor de cooperare respective sunt utilizate în scopul îndeplinirii sarcinii de supraveghere de către autoritățile în cauză.

În cazul în care informațiile transmise provin dintr-un alt stat membru, acestea pot fi divulgate doar cu acordul explicit al autorității competente care le-a transmis și, după caz, numai în scopurile pentru care autoritatea respectivă și-a dat acordul.

Articolul 57b

(1) În pofida articolului 57a alineatele (1) și (3) și fără a aduce atingere articolului 34 alineatul (2), statele membre pot autoriza schimbul de informații între autoritățile competente, în același stat membru sau în state membre diferite, între autoritățile competente și autoritățile care au sarcina de a supraveghea entități din sectorul financiar și persoane fizice sau juridice care acționează pentru îndeplinirea activităților lor profesionale astfel cum se menționează la articolul 2 alineatul (1) punctul 3 și autoritățile responsabile prin lege de supravegherea piețelor financiare în exercitarea funcțiilor lor de supraveghere.

În toate cazurile, informațiile primite fac obiectul cerințelor privind secretul profesional cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 57a alineatul (1).

(2) În pofida articolului 57a alineatele (1) și (3), statele membre pot autoriza, în temeiul dispozițiilor din dreptul intern, divulgarea anumitor informații altor autorități naționale responsabile prin lege de supravegherea piețelor financiare sau cu atribuții în domeniul combaterii sau investigării spălării banilor, a infracțiunilor principale asociate sau a finanțării terorismului.

Cu toate acestea, informațiile confidențiale transmise în conformitate cu prezentul alineat sunt utilizate exclusiv în scopul îndeplinirii atribuțiilor legale ale autorităților în cauză. Persoanele care au acces la astfel de informații sunt supuse cerințelor privind secretul profesional, cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 57a alineatul (1).

(3) Statele membre pot autoriza divulgarea anumitor informații referitoare la supravegherea instituțiilor de credit în ceea ce privește respectarea prezentei directive către comisiile parlamentare de anchetă, curțile de conturi și alte entități cu atribuții de anchetă din statul membru respectiv, în următoarele condiții:

- (a) entitățile au un mandat precis, în temeiul dreptului intern, de a investiga sau examina acțiunile autorităților responsabile cu supravegherea instituțiilor de credit respective sau cu legislația privind supravegherea respectivă;
- (b) informațiile sunt strict necesare pentru îndeplinirea mandatului menționat la litera (a);
- (c) persoanele care au acces la informații sunt supuse cerințelor privind secretul profesional prevăzute de dreptul intern, cel puțin echivalente cu cele menționate la articolul 57a alineatul (1);
- (d) în cazul în care informațiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu sunt divulgate fără acordul explicit al autorităților competente care le-au transmis și exclusiv în scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

(**) Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338)."

38. La articolul 58 alineatul (2) se adaugă următorul paragraf:

„Statele membre se asigură că, în cazul în care autoritățile lor competente identifică încălcări care fac obiectul sancțiunilor penale, acestea informează autoritățile de aplicare a legii în timp util.”

39. Articolul 61 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente și, după caz, organismele de autoreglementare instituie mecanisme eficace și sigure prin care să încurajeze să li se raporteze încălcările potențiale sau efective ale dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive.

În acest scop, acestea furnizează persoanelor unul sau mai multe canale de comunicare sigure pentru raportarea menționată la primul paragraf. Aceste canale asigură faptul că identitatea persoanelor care oferă informații este cunoscută numai autorităților competente și, după caz, organismelor de autoreglementare.”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următoarele paragrafe:

„Statele membre se asigură că persoanele, inclusiv angajații și reprezentanții entității obligate care raportează, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului sunt protejate din punct de vedere juridic față de expunerea la amenințări, la represii sau la acțiuni ostile, și în special la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă.

Statele membre se asigură că persoanele fizice care sunt expuse la amenințări, la acțiuni ostile, sau la acțiuni nefavorabile sau discriminatorii la locul de muncă pentru raportarea suspiciunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, fie la nivel intern, fie către unitatea de informații financiare, au dreptul să înainteze o plângere autorităților competente respective, în condiții de siguranță. Fără a aduce atingere confidențialității informațiilor culese de unitatea de informații financiare, statele membre se asigură, de asemenea, că respectivele persoane au dreptul la o cale de atac eficientă în vederea apărării drepturilor lor în temeiul prezentului alineat.”

40. Se introduce următorul articol:

„Articolul 64a

(1) Comisia este asistată de Comitetul pentru prevenirea spălării banilor și a finanțării terorismului (denumit în continuare „comitetul”), astfel cum se menționează la articolul 23 din Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului (*). Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 (**).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) 2015/847 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind informațiile care însoțesc transferurile de fonduri și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1781/2006 (JO L 141, 5.6.2015, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

41. Articolul 65 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 65

(1) Până la 11 ianuarie 2022 și la fiecare trei ani după această dată, Comisia întocmește un raport privind aplicarea prezentei directive și îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

Raportul cuprinde, în special:

(a) o prezentare privind măsurile specifice adoptate și mecanismele instituite la nivelul Uniunii și al statelor membre pentru a preveni și a trata problemele emergente și noile evoluții care prezintă o amenințare la adresa sistemului financiar al Uniunii;

(b) acțiunile subsecvente întreprinse la nivelul Uniunii și al statelor membre pe baza unor aspecte problematice ce le-au fost aduse la cunoștință, inclusiv plângerile referitoare la dreptul intern care obstrucționează competențele de supraveghere și de investigare ale autorităților competente și ale organismelor de autoreglementare;

- (c) o prezentare privind disponibilitatea informațiilor relevante pentru autoritățile competente și unitățile de informații financiare din statele membre, pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și al finanțării terorismului;
- (d) o prezentare privind cooperarea internațională și schimbul de informații între autoritățile competente și unitățile de informații financiare;
- (e) o prezentare a acțiunilor Comisiei necesare pentru a verifica dacă statele membre iau măsuri în conformitate cu prezenta directivă și pentru a evalua problemele emergente și noile evoluții din statele membre;
- (f) o analiză a fezabilității măsurilor specifice și a mecanismelor la nivelul Uniunii și al statelor membre privind posibilitățile de a colecta și a accesa informațiile privind beneficiarii reali ai entităților corporative și ai altor entități juridice înregistrate în afara Uniunii și a proporționalității măsurilor menționate la articolul 20 litera (b);
- (g) o evaluare a modului în care drepturile fundamentale și principiile recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene au fost respectate.

Primul raport, care urmează să fie publicat până la 11 ianuarie 2022, este însoțit, dacă este necesar, de propuneri legislative corespunzătoare, inclusiv, atunci când este cazul, privind monedele virtuale, competențele de instituire și menținere a unei baze de date centrale în care să fie înregistrate identitățile utilizatorilor și adresele portofelelor accesibile unităților de informații financiare, precum și formularele de autodeclarare care să fie folosite de utilizatorii de monede virtuale și de îmbunătățirea cooperării între birourile de recuperare a activelor din statele membre și o aplicare în funcție de riscuri a măsurilor prevăzute de articolul 20 litera (b).

(2) Până la 1 iunie 2019, Comisia evaluează cadrul pentru cooperarea cu țările terțe a unităților de informații financiare cu țările terțe și obstacolele și oportunitățile de a consolida cooperarea între unitățile de informații financiare din Uniune, inclusiv posibilitatea de a institui un mecanism de coordonare și de sprijin.

(3) Comisia prezintă, după caz, un raport către Parlamentul European și Consiliu care să evalueze necesitatea și proporționalitatea reducerii procentajului pentru identificarea beneficiarilor reali ai entităților juridice în contextul oricărei recomandări emise în acest sens de către organizațiile internaționale și de organismele de standardizare cu competențe în domeniul prevenirii spălării banilor și al combaterii finanțării terorismului, ca rezultat al unei noi evaluări, și să prezinte o propunere legislativă, dacă este cazul.”

42. La articolul 67, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 26 iunie 2017.

Statele membre aplică articolul 12 alineatul (3) începând cu 10 iulie 2020.

Statele membre instituie registrele menționate la articolul 30 până la 10 ianuarie 2020 și registrele menționate la articolul 31 până la 10 martie 2020, precum și mecanismele centralizate automatizate menționate la articolul 32a până la 10 septembrie 2020.

Comisia asigură, în cooperare cu statele membre, interconectarea registrelor menționate la articolele 30 și 31 până la 10 martie 2021.

Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor menționate la prezentul alineat.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.”

43. La anexa II punctul 3, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„3. Factori de risc geografic – înregistrare, stabilire, reședință în:”.

44. Anexa III se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 1 se adaugă următoarea literă:

„(g) clientul este un resortisant al unei țări terțe care solicită drepturi de ședere sau cetățenie în statul membru în schimbul transferurilor de capital, al achiziționării de proprietăți sau de obligațiuni de stat sau al investițiilor în entități corporative în respectivul stat membru.”;

(b) punctul 2 se modifică după cum urmează:

(i) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) relații de afaceri sau tranzacții la distanță, fără anumite măsuri de protecție, cum ar fi mijloacele de identificare electronică sau serviciile de încredere relevante definite în Regulamentul (UE) nr. 910/2014 sau orice alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronice, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat de autoritățile naționale relevante;”

(ii) se adaugă următoarea literă:

„(f) tranzacții cu petrol, arme, metale prețioase, produse din tutun, obiecte de artă și alte obiecte de importanță arheologică, istorică sau culturală, obiecte de cult sau obiecte rare cu valoare științifică, precum și fildeșul și speciile protejate.”

Articolul 2

Modificarea Directivei 2009/138/CE

La articolul 68 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/138/CE se adaugă următorul punct:

„(iv) autoritățile responsabile cu supravegherea entităților obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*) pentru a asigura respectarea directivei menționate.

(*) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”

Articolul 3

Modificarea Directivei 2013/36/UE

La articolul 56 primul paragraf din Directiva 2013/36/UE se adaugă următoarea literă:

„(g) autoritățile responsabile cu supravegherea entităților obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului (*) pentru a asigura respectarea directivei respective.

(*) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).”

Articolul 4

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 10 ianuarie 2020. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 5

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 6***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 30 mai 2018.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
L. PAVLOVA
